Țara noastră aur poartă, noi cerșim din poartă-n poartă

AMNISTIA UNOR FAPTE PENALE – O NECESITATE A PERIOADEI ACTUALE
6 pag

LUCRĂRILE CELUI DE-AL VI-LEA CONGRES AL PARTIDULUI ROMÂNIA MARE
7 pag

KLAUS IOHANNIS A PIERDUT CASA LUATĂ PRIN UZ DE FALS ȘI TREBUIE SĂ DEA STATULUI 320.000 DE EURO
19 pag

TRĂDAREA LUI DRAGNEA. SAU CUM ÎNCEARCĂ SĂ-ȘI SCAPE PIELEA
20 pag

REFLECTOR argeșean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ȘI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 314** - 20 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **3-28 decembrie 2015** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil"

COMUNISMUL... DE LA BUREBISTA ȘI DECEBAL, PÂNĂ LA CEAUȘESCU, ILIESCU ȘI "KAIZERUL IOHANNIS"
2 pag

URZEALA „KAISERULUI" DE LA COTROCENI PRIVIND „PLANUL DIABOLIC" CU PRIVIRE LA „ÎMPĂRȚIREA STATULUI ROMÂN ÎN TREI PROVINCII"
3 pag

EDITORIAL

MESAJ PENTRU POPORUL ROMÂN

Domnule Popor, nu mai fi copil!
A plecat Ivan dar a venit Bill
Și-n ce te privește au făcut un troc
Și-au schimbat cu rock-ul vechiul kazaciok.

Nu se mai acceptă dans rusesc de fete,
Acum admirăm fund de majorete.
De sârbă și horă nici nu se mai știe
De când noua lume cică va să fie.

Prostit stă românul și se tot socoate:
Care nouă lume surioară, frate?
Asta cu hoția, cu muieri pierdute,
Cu șomeri, cu râie, cu dureri, cu brute?

Domnule Popor, cu oameni slăviți,
Cu decență-ți spun, ai ceea ce meriți.
Dacă altă dată nu se mișca-n front
Astăzi ești condus de un ..bagabont.

Nu-i un specialist de-nalte niveluri.
E recunoscut tartor în bordeluri,
În trădări, în ură și, luat la revers,
Personaj politic grotesc și pervers.

Aburit de whisky, pe bună dreptate,
Azi el îți oferă multă libertate
Să înjuri, să sudui și apoi să zbieri
Și, de fapt, de foame, „liberat", să pieri.

Domnule Popor, cu vlădică chior,
Îți spun cu durere, nu ai viitor!
La trecutu-ți mare nu opui nimic.
Vechii tăi prieteni îți sunt inamic.

Domnule Popor, chiar nu înțelegi
C-ai fost prins în plasă c-un sistem de legi
Te-a adus la statutul de simplă momâie
Amețită, jalnic, cu fum dc tămâie.

Domnule Popor, fost cu mândră flotă,
Astăzi pe-a ei listă nu mai e o iotă.
Ca un stol de vrăbii flota și-a luat zborul.
Pe când te-amăgea ți-a furat-o chiorul.

Domnule Popor, acest pui de lele
Care-și sparge nuca doar între măsele,
Repede de mână, iute de picioare,
Te-a lăsat, Slăvite, doar cu ochii-n Soare,

Bătându-și joc de tine
Cu-acel „să trăiți bine"
Domnule Popor, ai dreptul s-alegi.
Vrei să te conducă chiori, bețivi sau regi?

Să fii „neică nimeni" pe-această planetă.
Perceput de ceilalți ca pe o mazetă?
Domnule Popor, ai dreptul să vrei
Și să hotărăști pe ce drum s-o iei.
Caută-ți copiii care te-au slujit
Și-ntr-un moment greu tu i-ai părăsit.
Domnule Popor, la tine e cheia
A tot ce se-ntâmplă și vreau, de aceea.
Să te rog, Mărite, să îți stârpești proștii
Care se cred, astăzi, corifeii noștri.

Nu-l uita nici pe neamț, Domnule Popor,
Care-acum se cheamă „slujitor"
Nu în slujba ta ci a unui alt Popor
Care te doreste să-i fii ....servitor

PROF. UNIV. DR. DUMITRU STANCU
PRELUAT DIN REVISTA SOCIALISTUL

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 42 47 6 22 25 2

Citește-l și dă-l mai departe!

SERIAL

Sârba românească... de la dreapta la stânga... şi „ţuric”

COMUNISMUL... DE LA BUREBISTA ŞI DECEBAL, PÂNĂ LA CEAUŞESCU, ILIESCU ŞI “KAIZERUL IOHANNIS”

Într-un număr anterior, făceam o analiză, complexă şi temeinică privind modul în care a apărut comunismul mondial şi românesc. Trebuie precizat că acest comunism nu este o sperietoare, este doar o „teorie politică” cimentată de un englez şi un neamţ, Marx şi Engels, şi tradusă în practică de rusul Lenin. Nu trebuie uitat pentru tânăra generaţie că baza comunismului s-a aflat “în comuna primitivă” când oamenii erau egali nu în faţa legii, ci unul în faţa celuilalt. Bărbatul îşi respecta femeia, fiind gata să-şi dea viaţa pentru onoarea ei, iar femeia era supusă până la moarte bărbatului, conform perceptelor religioase ale epocii. Aşa cum precizam în numărul anterior, în doar două pagini, sintetizam aproape 2000 de ani de existenţă şi de dezvoltare a relaţiilor dintre cetăţeni prin apariţia statului devenind din ce în ce mai hrăpăreţ. În numărul de faţă, prezentăm tot la fel de repede perioada de după terminarea războiului la 23 august 1944, perioadă deosebit de importantă care a adus schimbări esenţiale ca urmare a schimbărilor politice şi economice de după 1877 când statul român înfiinţat în 1859 s-a “dezrobit” de sub suveranitatea turcească, după 300-400 ani de dominaţie.

23 august 1944 ora 21,00 semnal “România a întors armele împotriva nemţilor”

Toată noaptea, în micul orăşel Curtea de Argeş, fosta capitală a Ţării Româneşti, unde actualii cetăţeni au uitat că acolo se află îngropate rămăşiţele înaintaşilor care au făcut “România Mare”, de la Nistru, până aproape de Tisa a fost agitaţie. Este de ajuns şi până aici, pentru că acest teritoriu ne defineşte istoric ca popor. După două trei zile, au început să curgă coloane nesfârşite de trupe sovietice care curgeau în valuri pe toate drumurile argeşene, cărând tehnică militară auto sau hipo. Soldaţii sovietici nu erau prea prietenoşi, erau murdari şi înfometaţi după cumplitul război dus împotriva puternicei armate germane, unde în spatele frontului s-au desfăşurat lupte de gherilă, respectiv lupte de partizani care au dat lovituri puternice în spatele frontului german. După un an, s-a terminat războiul şi zeci de mii de soldaţi şi ofiţeri români au rămas morţi pe câmpul de luptă, în Ungaria, Cehoslovacia... A urmat “masa învingătorilor” la care noi, românii, deşi participasem cu toate forţele, nu am fost invitaţi. La Ialta, sovieticii, americanii şi englezii, la unison, au cedat presiunilor lui Stalin care “victorios”, a stabilit viitoarea graniţă de “influenţă”, împărţind Germania în trei: una la ruşi, numită RDG şi 2/3 între englezi, americani şi puţin Franţa. Din acest moment, soarta României s-a schimbat radical datorită faptului că “teoria politică dominantă” în Rusia Sovietică, avea la bază “stafia comunismului”, lansată pe piaţa mondială. După revolta rusească din 1917 şi în România au pătruns ideile de dreptate, fraternitate şi egalitate, stabilite de comuna din Paris. Acestea au fost împărtăşite şi dezvoltate de fostul Stat Sovietic, iar după moartea lui Lenin, încercările marilor puteri din vest de a pune mâna pe bogăţiile Rusiei s-a transformat într-ui război civil necruţător. Acesta a durat câţiva ani, iar sângerosul conducător Stalin a făcut toate crimele cu sprijinul tacit al marilor puteri europene, Anglia, Franţa, Germania iar din urmă venind SUA. S-a terminat războiul şi a urmat o perioadă dură de “export al doctrinei sovietice” care ei au numit-o comunism, dar care s-a depărtat esenţial de ideile comunei din Paris. Sigur că în această perioadă, nici marile europene nu s-au comportat ca nişte sfinţi. După ce au semnat la Ialta, au văzut că şi-au pierdut influenţa politică şi economică, în care predomina economia capitalistă, ajungând în scurt timp, la imperialism. După război trupele ruseşti au staţionat pe teritoriul României şi a celorlalate ţări ajunse sub influenţa Moscovei şi a lui Stalin. Acesta, a impus cu forţa despăgubiri de război uriaşe pe care datorită bogaţiilor solului şi subsolului, România le-a plătiti cu vârf şi îndesat. Paralel cu aceasta, Stalin a desfăşurat o puternică de deznaţionalizare a României pe care dorea să o trasnforme într-o a XVIII-a republică a URSS. România şi-a pierdut independenţa. Toate deciziile erau luate la Moscova, deşi exista Guvern şi preşedinte legal ales prin vot universal. (Oare în prezent, prin presiunile făcute de la Bruxelles România mai are preşedinte, Guvern şi Parlament?) Marele câştigător al războiului a fost SUA care a încercat prin forţă cucerirea unor state din ASIA, precum Vietnam, Cambodgia, Laos, dorind ca în viitor să se extindă pe întreaga ASIA şi să cuprindă Rusia prin spate de la Irak, Afganistan. După îndepărtarea de la Tronul României a Regelui Mihai, deşi prin alegerile din noiembrie 1946, furate de Guvernul Dr. Petru Groza impus de Stalin, se părea că va avea loc o democratizare a ţării, acest lucru a fost să fie doar “o Fata Morgana”. La 30 decembrie 1947, ruşii şi-au impus puncutl de vedere, transformând România din regat în republică, ceea ce va fi şi în prezent. Au încercat americanii prin diverse forme economice să beneficieze de sprijin din partea populaţiei, iar în acest sens, este cunoscut “ajutorul american” primit de România în perioada 1946-1947, când datorită secetei a avut loc cea mai teribilă foamete din istoria României, iar americanii ne-au dat ca ajutor lapte, unt, marmeladă şi biscuiţi rămaşi de pe timpul războiului. Copiii românilor le-au mâncat, că nu aveau ce să facă şi au învăţat carte, deşi după 1989 unii au crezut că noi românii “ne-am dat jos din copac”. Dar asta este o altă problema. Americanii au încercat să creeze puncte de rezistenţă în munţi, bazându-se pe o serie întreagă de ofiţeri, subofiţeri şi militari care au rămas loiali regelui după abdicare. Acestea au dus un lung şi greu război de gherilă urbană şi în munţi. Aceşti partizani care s-au înarmat prin capturile de armament de la fosta armată germană, dar şi prin paraşutarea noaptea de ajutoare. Răspunsul lui Stalin şi a “Guvernului marionetă” a fost dur, iar rezultatul a fost instituirea prin Directiva NCVD din 1947 a Serviciilor Secrete ruseşti în care se precizau măsuri nemaiântâlnit de dure împotriva celor care se opuneau “ofensivei” de îndoctrinare stalinistă atât în ceea ce priveşte cultura, cât şi în ceea ce priveşte desnaţionalizarea majorităţii cetăţenilor, indiferent de etnie. Tot ce era bun venea de la Moscova. Erau selecţionaţi cei mai buni elevi şi cei mai inteligenţi oameni de cultură şi oameni ai ştiinţei care erau şcoliţi la Moscova unde o parte din ei chiar rămâneau. Majoritatea populaţiei era obligată să vorbească din ce în ce mai fluent ruseşte, iar limba principală în şcoli era limba rusă. Sigur că nu putem uita în prezent că ceea ce au făcut ruşii atunci, în 1947, se întâmplă acum, în 2007, când prin promisiuni şi amăgiri ni s-a impus prin trădarea conducătorilor politici români, intrarea în Uniunea Europeană cu ţară cu tot, cu toate bogăţiile solului şi subsolului, cu toată bogăţia ştiinţei şi culturii româneşti. Prin fenomenul globalizării, clasa politică românească de după 1990, pas cu pas, a vândut totul, de la economie până la sufletul românului care de mii de ani a suferit să trăiască pe aceste teritorii.

(continuare în numărul viitor)

DUMITRU CÂRCENI

URZEALA „KAISERULUI" DE LA COTROCENI PRIVIND „PLANUL DIABOLIC" CU PRIVIRE LA „ÎMPĂRȚIREA STATULUI ROMÂN ÎN TREI PROVINCII"

UE și-a atins scopul, atunci când au zăpăcit opinia publică din diaspora prin facebook și în interiorul țării, printr-un proces intens de mediatizare asupra personalității „marelui primar de la Sibiu". Este posibil ca domnia sa, să aibă doar un singur merit că o are de soție pe românca Carmen și că a fost președintele unei mici minorități a germanilor și sașilor transilvăneni. În rest nimic. Un om tăcut. Un profesor obscur, care în afară de calculele materiei pe care o predă este în rest „doar un gângăvit", care ca un „papagal" primește ordinele de la Bruxelle prin cancelarul Merkel. Este posibil ca într-un viitor nu prea îndepărtat când nu va mai fii președinte și nu va mai beneficia de imunitate, cele 16 milioane de români puri din cele 3 provincii istorice Transilvania, Moldova și Munto-Oltenia se vor trezi. După ce i-a venit ceva grai probabil după cursul de „logopedie" de la Washington și Berlin, după 3 luni de tăcere absolută, a început „gângăvitul" pe o tonalitate deranjantă spunând lucruri anti-constituționale. „Vreau guvernul meu", „Vreau parlamentul meu", „Vreau partidul meu", „Vreau ca poporul meu să mă iubească". Sigur că aceste „gângăveli politice" timp de 10 luni i-au mers. Urzeala a fost bine sprijinită de la Bruxelle unde se află la conducere doi apropiați ai statului german în frunte cu Președintele CE de origine polonezo- germană, pentru că Polonia nu este decât o „corcitură a nemților". La fel ca și austriecii, cehii, ungurii care împreună cu austriecii au creeat „imperiul austro-ungar" care a pus mâna prin forță pe Ardeal. Dacă nu ar fi fost Bruxelle, niciodată Klaus Iohannis nu ar fi ajuns președintele României. Spunem acest lucru pentru că nu era posibil în toate analele alegerilor de pe glob ca să existe între 2 candidați la turul 2 o diferență de 2 milioane de voturi. Și toate în favoarea lui Iohannis. Mai mult decât atât, domnia sa nu a avut niciun discurs pentru țară. Nu a avut niciun discurs pentru a promite măcar ceva poporului român aflat în „derivă" politică datorită generației tinere în care migrația și viața bună fără muncă reprezenta un deziderat. Președintele Iohannis venea după o înfloritoare perioadă de construcție de aproape 100 de ani pe care datorită influenței americane și a intereselor marii mafii europene și internaționale „le-au spălat creierele românilor", i-au mituit pe politicieni, i-au făcut pe cetățenii cu bună pregătire tehnică din fabrici și uzine să devină servitorii unor țări europene. Evenimentele pe care redactorul Victor Vernescu le va prezenta în continuare au fost pregătite timp de 7-8 luni prin luările de poziție frecvente a președintelui. A început cu sloganul de tipul „corupția ucide". Oare de ce această corupție nu ucide în celelalte țări de la care au învățat și românii precum Italia, Franța, Grecia și chiar Germania? Oare de ce corupția nu ucide în Ucraina și Bulgaria unde „racheții fac ordinea în toată Europa"? Este de neînțeles de ce noi, românii suntem cei mai corupți și mai mafioți din Europa? Este adevărat că din 2006 pe când era ministru de justiție, personajul sinistru Monica Macovei probabil pionul din fața liniei de cucerire a bogățiilor României, a dat o lovitură însăți profesiei sale și celei de-a treia putere în stat: Justiția. Referitor la această doamnă, se pot spune foarte multe, una dintre întrebări poate fii cea privind „modul și cine i-a sponsorizat campania electorală ca să poată obține la alegerile prezidențiale din 2014?" cu în jur de 500.000 voturi, mai mult decât avea Elena Udrea care totuși are incomensurabil mai multe merite din perioada cât a fost ministru al turismului și al dezvoltării. Diferența dintre Udrea și Monica Macovei este ca de la cer la pământ. Probabil datorită acestui lucru, doamna Monica și-a făcut partidul MX urmând probabil ca în următoarele luni să devină, din umbră, partidul prezidențial în locul PNL-ului căruia i s-au furat atributele esențiale „național și patriotic". Președintele a „înmormântat" istoria României atunci când i-a uitat pe Brătieni și pe vecinii lor pașoptiștii de la Golești. Urzeala s-a dezvoltat pas cu pas împotriva stângii românești și a stângii europene. În prezent stânga europeană, prin președintele Holand a trădat teoria politică a stângii iar urmarea firească a fost creșterea influenței PPE (partidul popular europen), care, cu sprijinul cancelarului german își va vedea visul cu ochii de a deveni „Partidul Unic European- PUE". Este posibil ca în fruntea acestuia să devină lider doamna Angela Merkel când nemții se vor sătura de ea. Acest lucru probabil se va întâmpla după ce-și va atinge scopul politic, dintre cele 2 războaie mondiale, „Germania, Germania peste tot". Pasul a fost început când Germania și-a păstrat influența asupra marelui rival din est – Rusia, atunci când l-a pus ca președinte al celei mai mari companii a Rusiei -„Gazprom". Acesta este motivul pentru care Germania „numai mârâie la Putin", în rest există „pupături surdine". Că nici Putin nu este un sfânt, nu mai este un secret pentru nimeni. Putin joacă „Kazaciocul" în stil american așa cum spunea într-o poezie Prof. Unv. Dumitru Stanciu. Timp de 7-8 luni „kaiserul de la Cotroceni" „l-a mușcat pe premierul Ponta", „l-a ciupit pe generalul Oprea"- pe care probabil l-a și „cumpărat" sau speriat, a distrus capitalismul românesc prin întocmirea unor dosare bazându-se pe procurorii de la DNA și pe „închiderea ochilor" din partea justiției. Aceasta din urmă, orbită de sloganul „corupția ucide", a acceptat toate inepțiile juridice și toate acuzațiile nedovedite din partea procurorilor DNA. În dispreț față de prevederile Codului Penal și de principiile care stau la baza justiției, DNA a băgat sub preș prevederea din Codul Penal „aflarea adevărului cu orice preț", ca o îndatorire de onoare a procurorilor. Întâi „au omorât personalitățile" prin reținerea fără motive temeinice în arest pentru ca ulterior să înceapă „presiunile psihice" pentru ca „învinuiții" să recunoască și ce nu au făcut. De aceea putem spune fără să greșim că domnul președinte a încălcat grav prevederile constituționale închizând ochii la „dezvoltarea actuală" a inchiziției secolelor 14-15 (sigur pe altă etapă a dezvoltării societății). Și atunci ca și astăzi, cei care nu au iubit conducerea de la Bruxelle, pot fi considerați a fi săvârșit infracțiuni grave care poate să-i aducă pe „eșafod" (revoluția franceză) sau „ars pe rug" (vezi Giordano Bruno în Italia). Amintim în acest sens câteva episoade grave la care justiția a închis ochii: Cazul Ritzi ținută în închisoare pentru abuz în serviciu, în condițiile în care, după terminarea detenției, copiii ei probabil nu o vor mai vedeau în viață mult timp. Același lucru se întâmplă cu președinta de la Autoritatea pentru Restituiri care, fără să aibă un act de condamnare și fiind în ultima lună de naștere, DNA o ține în arestul poliției în condițiile în care tratamentul intens medical este obligatoriu. Un alt caz de notorietate este al fostului Primar Oprescu care, având un cancer la plămâni în stadiu incipient, a trebuit să fie operat. Judecătorul acordându-i o „permisie de 7 zile". Oare justiția noastră într-adevăr este oarbă? Îi amintim „doamnei" care ține în mână balanța ca semn al dreptății, că este posibil ca de acolo din ceruri, dacă există Dumnezeu sau Providența, să-i trăsnească pe cai care încalcă Porunca Dumnezeiască „să fim buni și drepți". Este foarte adevărat faptul că cei puși în funcții să muncească pentru popor și țară și-au încălcat jurământul. Dar să-i dai 8-10 ani unui inculpat pentru abuz în serviciu pentru că a construit un pod sau niște școli, mi se pare că „Dumnezeii noștri pe pământ" reprezentați de judecători au încălcat dacă sunt ortodocși sau catolici, „Crezul". Acesta începe cu „Cred în tatăl ceresc". Este posibil ca acest Tată Ceresc să fie acum la noi, la români „Tatăl de la Bruxelle" sau „Bunicul de la Washington". Ei sunt cei care stabilesc ca pe timpul inchiziției, ce este bine și ce este rău. Prin FMI stabilesc „cât și ce pot mânca românii", dacă trebuie să se îmbolnăvească, cât să cheltuiască cu coșciugul de înmormântare, cât să fie inflația și cursul leu-euro, iar exemplele de impunere mai rău decât pe timpul lui Stalin ar putea continua. De fapt așa cum spunea academicianul rus Bukovski, „UE nu este altceva decât același URSS" într-o formă mai modernizată. De fapt UE a copiat totul de la Stalin. De la denumirea de „comisar european" la „comisar sovietic". Nu a schimbat decât 2 litere: „e" cu „c". Metodele de dominație economică, politică și militară sunt mai drastice și mai neânduratoare chiar decât metodele impuse de Stalin și urmașii lui. Amintim pentru știința publicului: Stalin a luat de la Români îndestulător cât să-și plătească așa-zisele datorii de război. Urmașii lui Stalin au înființat „tratatul de la Varșovia" și „tratatul CAER". În acest tratat, țările puteau ieși când doreau. Țările își puteau proteja statalitatea și bogățiile naturale ale solului și subsolului. Din punct de vedere militar, fiecare armată avea propria conducere care se subordona conducerii statului respectiv, iar acesta putea să refuze implicarea armatei pe teritoriile altei țări. Amintim în acest sens refuzul României de a se implica în revoluția din Ungaria când doar armata sovietică a invadat Budapesta. Amintim de asemeni invazia Ceho-Slovaciei când România nu numai că nu a participat, dar a înfierat și a dezavuat intervenția celor 5 state care acum își dau mâna între ele împotriva României. Dominația economică a fost stabilită împotriva Constituției și cu aprobarea tacită a Curții Constituționale când și-a dat girul privind modificarea Constituției din anul 2003, făcute de Guvernul Adrian Năstase. Credeam că dacă Domnul Adrian Năstase ar avea ceva conștiință, ar trebui să-și recunoască cele două greșeli impardonabile: Cea privind vânzarea petrolului românesc austriecilor și modificarea art. 135 din Constituția la punctul g. Altfel blestemul poporului român (furat de bogăția sa importantă și anume petrolul unde eram prima țară producătoare de țiței după Rusia) se va abate timp de veacuri peste urmașii domnului Adrian Năstase. Domnia sa ar trebui să-și recunoască public greșeala, indiferent de „anatema" pe care o va primi de la Bruxelle. Sigur este faptul că despre evenimentele recente din România prin care împotriva Constituției ni s-a impus „ungurofilul" Cioloș ca premier, cum dealtfel ni s-a impus în 2008 „ungurofilul" cu nume blând Emil Boc care, „plecat" a tăiat salariile și nivelul de trai scăzând grav, încât românii au ieșit în stradă dându-l jos. După el a venit social- democratul Victor Ponta care în scurt timp a îndreptat tot ce se putea îndrepta. Lucrul nu a fost pe placul celor de la Bruxelle. După ce l-au tracasat luni de zile prin președintele ales Iohannis, prin întocmirea unor dosare penale „destul de îndoielnice", acesta a fost obligat după ce unele ONG-uri obediente UE și președintelui Iohannis au spălat creierele a circa 30.000 de cetățeni care au „antamat" o serie întreagă de sloganuri care nu aveau nimic de-a face cu politica guvernamentală de centru-stânga care făcea bine majorității populației. Ponta a fost dat jos din fruntea guvernului. Trăiască Ponta. Acum acest lucru îl spun majoritatea cetățenilor.

(continuare în pagina 4)

(urmare din pagina 3)

Urzeala privind dezmembrarea României ca stat

Recent, un deputat din Parlamentul României, a preluat „pe surse” o informaţie capitală pentru parlamentul României, pentru cetăţenii României, pentru că ţara nu mai are nici Guvern şi nici Preşedenţie. Guvernul este numit de la Bruxelle în persoana lui Dacian Cioloş (cum şi-a schimbat numele de ungur în român?) iar peşedintele este obedient cancelarului german şi implicit domnia sa nu este al României. Zvonurile spun că Dacian, al nostru premier a primit compensaţii serioase de la UE pentru a accepta să renunţe la postul de 8000-10.000 euro cât avea ca angajat la Bruxelle pentru circa 1500 de euro la Bucureşti. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu ceilalţi miniştrii care şi-au părăsit salariile grase şi sigure pentru ceva mai mult de 1000 de euro la Bucureşti. S-o creadă ei de la Bruxelle că noi Românii la Bucureşti suntem proşti. Zvonurile spun că banii compensatorii ai salariilor miniştrilor veniţi de peste hotarele României vor fi achitate de miliardarul ungur Soroş, care este ştiut că le-a plătit şi pe foarte multe ONG-uri. Scopul lui Soroş este cel pe care l-am scris mai la început. Împărţirea României prin dezmembrarea ca stat în 3 provincii autonome din care Transilvania să se afle sub influenţa Austo-Ungariei prin cancelaria de la Berlin, Moldova să se unească cu Basarabia şi să fie sub influenţa lui Putin şi a Rusiei, iar Oltenia, Muntenia şi Dobrogea să rămână o mică ţărişoară numită probabil „România de peste Carpaţi”. Sigur este faptul că s-ar putea ca aceste „zvonuri” să nu fie „milimetric” adevărate. Dar dacă „nu faci foc nu iese fum” iar toate măsurile şi evenimentele din ultimele luni dovedesc că deasupra României au apărut nori groşi ameninţători. De aceea putem spune „ Naţiune fii deşteaptă!”, „Români treziţi-vă din somnul cel de moarte”. Naţiunea este în pericol. Primele elemente pe care preşedintele le-a dat prin palma dată Constituţiei când a anulat „recepţia” privind sărbătorirea zilei de 1 Decembrie. Motivul? Domnia sa ţine doliu pentru 60 de morţi de la Sala de Dansuri „Colectiv”. Domnia sa în schimb uită de cei 800.000 de morţi în războiul pentru eliberarea Transilvaniei de sub dominaţia imperiului Habsburgic de circa 300-300 de ani. Sau poate transmite un mesaj poporului român acum după 94 de ani că atunci armata română a învins puternica armată a Kaiserului German şi a spus „Pe aici nu se trece”. De aceea credem că Domnul Preşedinte trebuie să ia aminte că peste poporul român liber şi independent nu poate trece cu toate influenţele şi măsurile luate de dezmembrare a statului român. Dacia a fost liberă 2000 de ani deşi a fost ocupată, iar strănepoţii dacilor liberi îşi vor lua soarta în propriile lor mâni şi vor respecta Constituţia cu toate lacunele sale.

O Românie redivivus? Sau de ce şi cum a demisionat Premierul Ponta

Cred că nu sunt singurul care-şi pune întrebarea: de ce a demisionat Victor Ponta din funcţia de prim-ministru şi, ca urmare, căderea guvernului său, un guvern care se dovedise, până atunci, în intervalul de trei ani de funcţionare, un executiv performant? Cel puţin în ce mă priveşte încep să-mi dau răspunsuri şi sunt convins că nu sunt departe de ceea ce s-ar putea să fie şi adevărul gol-goluţ.

Încercări eşuate

De ce România redivivus? Păi, pentru că ceea ce era planificat pentru primăvara anului 1990 nu a reuşit. Dar asta nu înseamnă că cei ce planificaseră destrămarea României s-au dat învinşi. Nu! Au considerat doar un eşec de parcurs, o înfrângere de etapă. Au mai fost şi alte încercări, trebuie să ne amintim: „Piaţa Universităţii” (musai în ghilimele), mineriadele, „Punctul 8...” şi multe altele.

Mă veţi întreba de ce rămân încremenit în acest joc de scenarită că doar n-om fi noi buricul de care se împiedică lumea şi de aceea trebuie să dispărem ca orice adenom ce trebuie îndepărtat prin complicate chirurgii. Ei bine, tocmai asta este, răspund eu. După al doilea război mondial al veacului trecut, în acei patruzeci şi cinci de ani pe care unii îi consideră ani pierduţi, România progresase enorm în multiple planuri: industrial, agrar, educaţional, comercial (extern), profesional. Poate, către sfârşitul mileniului, rămăsese în urmă doar în ce priveşte latura socială a nivelului de trai. Marile puteri care conduc Europa şi care simţaeu nevoia spaţiului de desfacere, (spaţiului vital?!) nu agreau ţări mari şi puternic dezvoltate, cu pieţe proprii de desfacere. Aceste potenţiale concurente trebuia să fie, într-un fel sau altul, dezechilibrate şi înlăturate. Nu s-a reuşit în aprilie 1990 cu România (prima încercare, profitându-se şi de elementul destabilizator pe care-l constituia dorinţa iredentistă maghiară), s-a continuat cu Cehoslovacia, apoi cu Iugoslavia, s-a încecat în Italia încurajându-se animozităţile dintre Nord şi Sud, au fost şi sunt încurajate mişcările secesioniste din Spania, Belgia, Irlanda. Nu şi în ce priveşte tendinţele Scoţiei, U.K. netrebuind spart! Şi planul nu a fost abandonat, în toţi aceşti ani, anuma planul de distrugere a României. Nu s-a reuşit dintr-un singur pas, se realizează, iată, „pas cu pas”. Mai întâi, impunerea unui prim-ministru care a fost programat să lanseze un plan diabolic de distrugere a industriei şi a agriculturii prin lansarea de la cel mai înalt nivel executivo-administrativ a căilor, prin cele două lozinci programatice: mormanul de fiare vechi (cu trimitere la industria românească) şi lichidarea ceapeurilor (cu trimitere la agricultură). Şi, în loc de o infuzie de capital pentru un import de know-how s-a procedat la închiderea minelor, falimentarea întrprinderilor industriale, neantizarea sistemului bancar, părăsirea pieţelor proprii ce deveniseră şi erau operaţionale, mergându-se chiar până la învrăjbirea cu partenerii comerciali tradiţionali. S-a continuat cu aşa zisele privatizări, cu grija de a vinde către străini toate activele, începând cu cele profitabile, fără impunerea prin contract menţinerea obiectului de activitate şi, prin aceasta, a locurilor de muncă. Noii proprietari, unii chiar reprezentanţi direcţi ai altor state, au dezafectat bunurile cumpărate şi şi-au recuperat banii cheltuiţi pentru achiziţionare prin simpla vindere (tot la export, pentru furnalele altora) a lor ca fier vechi (respectând lozinca programatică a premierului Petre Roman pe care nici azi nu-l întreabă nimeni cine i-o impusese şi cu ce beneficii pentru el şi mai puţin pentru România). S-a continuat prin lichidarea la propriu a ceapeurilor de au rămas pârloagă mari suprafeţe agrare ce

acopereau aproape tot teritortiul țării încât, până la guvernul demisionar Ponta, nu se mai găsea în supermarcheturi nciun produs crescut în pământul țării. (Dar şi acum, ca să dau un exemplu, am cumpărat un borcan cu ardei iute conservat. Pe el scrie: produs în Turcia pentru ... o firmă cu sediul în România, dar nici aceea românească. Mai zi ceva!).

Calea dezastrului economic şi educaţional

Nemaiavând ce face în țară, marea majoritate a forței de muncă calificată (iertați cacofonia dar face parte din cele admise) a părăsit țara, peste trei milioane de români fiind acum apatrizi prin toate colțurile lumii, de cele mai multe ori efectuând muncile penibile pentru care băştinaşii nu se înghesuie să le practice. S-a continuat cu distrugerea sistemului de educație şi să nu-mi spună nimeni că nu cu program prestabilit. Pentru că, un popor needucat este mult mai uşor de manevrat.

Pe de altă parte, nu există nicio evidență a banilor încasaşi pe privatizări şi nici ce s-a făcut cu ei, pe ce s-au cheltuit şi în folosul cui. Veşnica noastră independentă justiție aşteaptă pasiv ani în şir înregistrând cum se fură țara bucată cu bucată şi intervine numai atunci, pe baza documentelor acumulate, când persoana sau grupurile de persoane nu convin cuiva din cercurile aflate la butoanele programatice sau sferele politice agreate de aceleaşi cercuri. Tot o manie a mea de scenarită să fie şi faptul că niciun investitor străin nu este anchetat? Oare prăbuşirea României să fie numai rosul investitorilor români? Dar cei care au cumpărat şi au distrus marile obiective industriale nu trebuia să fie măcar întrebați ce au făcut cu avuția acestei țări? Sau poate că admirabila noastră procuratură nu ştiau în ce limbă să-i întrebe!?Se striga prin agorele anului 1990 că nu ne vindem țara, dar am parcelat-o şi am dat-o mai mult pe gratis, fie prin retrocedări aiuristice, fie prin vânzări pe parcele sau prin custodii de lungă durată. Şi, când a venit un guvern care începuse să lucreze în echipă şi pentru scopuri sociale şi cu orientare către poporul şi avuția țării, nesocotind adliteram condiționările şi sfaturile (diabolice) ale stăpânilor externi (FMI, BM, Comisia Europeană), ei bine, exact în acest moment au început destabilizările, mai întâi prin ruperea coaliției care câştigase cu largă majoritate alegerile parlamentare din 2012 (oare când vom afla ce s-a întâmplat cu Crin Antonescu şi ce l-a mânat pentru mişcările aiuritoare din 2013?), apoi prin manevrele (convingerea mea eate că externe, cu sprijinul unor instituții interne care şi-au pierdut busola) electorale cu aducerea în scaunul din Cotroceni a unui personaj uşor de manevrat pentru că nu se simte indisolubil legat de poporul milenar al țării şi, în sfârşit, prin vocile veroase sau/şi papagalice ale unor lideri de partide s-a început a se pune presiune (la nevoie chiar prin apelul la şi cu sprijinul „independentei" noastre justiții) pentru schimbarea acestuia, a guvernului ce începuse, cum spuneam, să nemulțumească prin vagile lui tendințe de independență față de „stăpânii" politici şi mai ales financiari externi. Şi pentru că nici aşa nu se reuşea, s-a recurs la cinismul propriu marilor puteri şi a influentelor cercuri financiare şi astfel s-a provocat incidentul de la acel blestemat de club „Colectiv". Pentru scopurile avute în vedere, pierderea câtorva zeci de vieți nu are nicio însemnătate dacă aceste pierderi crează starea de emoție propice de a scoate în stradă mii de oameni (pe fond de bună credință, în fapt doar manevrați) care să se amplifice prin multiplicare în mai toate centrele importante de pe cuprinsul țării şi să creeze, astfel, condițiile de implozie socială şi, în final, statală.

Un act patriotic, un semnal de alarmă

Iată de ce, gestul premierului Victor Ponta de a-şi da demisia şi, odată cu el căderea întregului guvern, a fost un act patriotic, acesta având menirea de a detensiona strada şi a dejuca manevrele ce se puneau la cale. Eu nu pot să-mi şterg de pe retină zâmbetul sardonic al lui Iohanis Klaus când a anunțat că a acceptat demisia (de când o aştepta...) guvernului şi nu pot uita nici jongleria cu desemnarea unui prim-ministru „autocrat", după consultarea cu societatea civilă (adică, de ce să nu o spunem, cu reprezentanții unor „oengeuri" care numai binele României nu le este în grijă). Şi că felul cum gândesc eu este şi cel real, o justifică şi modul în care primul ministru desemnat (el însuşi un om ce nu de dragul României şi al românilor suferă) şi-a adunat şi şi-a anunțat componența guvernului său tehnocrat. Majoritatea celor nominalizați nu pot convinge că au habar de ce ar trebui să facă în departamentul repartizat, dar au meritul şi certificatul de bună purtare că activează în structuri (mai mult politice, să ne fie clar) al C.E. de pe la Bruxelles sau alte zone ale Europei. Întrebarea pe care mi-o pun şi care n-ar trebui să scape cuiva este: cum compensează şi din banii cui, noii miniştri „tehnocrați", marile diferențe de retribuție între cum erau plătiți prin funcțiile în care erau implicați (mai degrabă pentru a aduce deservicii țării) şi salariul sau indemnizația din postul de ministru al României? Că doar n-or pierde ei ditamai procentele numai de dragul țării (România) pentru ale cărei servicii nu prea ştiu ce au făcut în douăzecişişase de ani.

Nu am speranțe de „salvare" a țării, aşa cum se putea intui căşi doreşte „strada". Ba mai mult, trebuie să fim foarte atenți, pentru că aşa cum se întrevede că evoluează lucrurile, asta este ultima preocupare a noilor structuri. Iar „mişcările" pe care le face Iohanis Klaus sunt dovezile care să mă justifice. Pe 25 octombrie 2015 nu s-a dus la Carei, locul cu o mare încărcătură patriotică unde urma să fie sărbătorită armata română, ci s-a dus la Arad, sau nu mai ştiu încotro, acolo unde se afla, pare-mi-se un pluton de americani... Iar anularea recepției tradiționale ocazionată de Ziua Națională nu poate fi justificată de emoția victimelor de la Colectiv sau din incidentele teroriste de la Paris. Să nu uităm că în 1977, anul cutremurului nimicitor, conducerea de atunci a țării nu a anulat recepția din 22 august prilejuită de Ziua Națională.

Dar, de la Iohanis Klaus să nu aşteptați semne de dragoste de țară. Vă veți convinge. Singura mea îngrijorare este că cinci ani înseamnă mult pentru România, chit că ei sunt puțini la scara istoriei dar niciodată insignifianți!

Era să închei cu îndemnul „Deşteaptă-te române", dar n-o mai fac. Pentru că asta înseamnă şi un recurs la imnul de stat, imn în care parcă am fi italieni şi nu români, urmați şi descendenți ai dacilor şi ai lui Burebista şi Decebal şi nu ai romanilor şi ai lui Traian aşa cum se poate înțelege din acest imn. Am spus-o şi o tot spun: poezia lui Andrei Mureşanu avea locul şi rostul atunci când ea a fost scrisă ca un manifest pentru apărarea latinității noastre pentru a ne apăra de panslavism. Dar acum?

Numai că nici acum nu are cine să mă audă?

30.11.2015
VICTOR VERNESCU

P.S. Reiau concluzia unui articol scris de dl.Răzvan Bibire şi postat pe facebook, concluzie pe care o agreez total, citez: „...nu am nici o indoială că Raed Arafat va fi demis cât de curând. In aplauzele poporului care va fi convins că s-a făcut dreptate. Şi care va plăti, în final, factura. Pentru că românii sunt proşti. Înghit pe nemestecate tot ceea ce le este prezentat, fără să-şi pună întrebări. Şi acceptă jumătățile de adevăr servite de unii care se numesc „jurnalişti" dar care, în realitate, sunt ori agenți de influență ai unor servicii, ori „simbriaşi" ai unor patroni cărora le promovează interesele financiare".

SERIAL

AMNISTIA UNOR FAPTE PENALE – O NECESITATE A PERIOADEI ACTUALE

În 25 de ani de la Revoluţie, s-a mers prea departe cu dezvoltarea Capitalismului de tip românesc când, din "proletarii săraci" din perioada de dictatură socio-comunistă, majoritatea dintre români au dorit repede să ajungă "capitalişti prosperi". Ne punem în schimb întrebarea: cu ce preţ? Este adevărat că s-au primit „imbolduri şi semnale" din partea marilor puteri occidentale că la ei s-a putut. Numai că, din nou întrebarea: dar în ce timp? Răspunsul este: în sute de ani. Pe timpul acela, la ei funcţiona "ghilotina" la francezi şi "galerele" la englezi, spanioli, portughezi, etc. Pe timpul nostru actual, americanii şi puterile mari europene au inventat şi au promovat cu succes un altfel de "galere şi ghilotine", respectiv DNA – care a început timid prin înfiinţarea de către Năstase a PNA (Parchetul Naţional Anticorupţie). Sigur că acest DNA sau PNA funcţionează într-un singur sens, doar pentru capitaliştii români, nu şi pentru capitaliştii occidentali care prin firmele multinaţionale sunt "ocrotiţi" sau, cum este la modă, "acoperiţi". La ei, începuturile capitalismului "s-au civilizat" prin forţă, în schimb la noi, pentru că nu aveam legi ferme, capitaliştii noştri s-au civilizat prin "anarhie" revoluţionară. Timp de aproape 25 de ani capitalismul românesc – cum ar fi fost necesar, nu s-a putut dezvolta liber, chiar cu sprijinul statului. Ba mai mult. A primit lovituri mortale de la marile concerne economice din occident care în lupta dintre ele au primit încă de la început sprijinul statal şi eu s-au dezvoltat, iar teoria capitalistă denumită "economia de piaţă", la ei a funcţionat. În schimb, la noi a funcţionat haotic un capitalist rapace, chiar sălbatic, alimentat de lipsa de sprijin a statului, care şi-a lăsat întreprinderile până atunci profitabile, construite prin suferinţa românilor, pradă influenţei puterilor occidentale, pentru ca aceste întreprinderi să fie cumpărate pe preţuri de nimic, uneori chiar pentru un dolar, cu scopul declarat mincinos de a deveni profitabile. Sigur că profiturile nu erau la românii care le-au muncit, profiturile erau la marile concerne care au invadat economia românească precum ciupercile după ploaie. Păguboasa doctrină emisă de "emanatul evreu" Petre Roman şi transilvăneanul Ion Raţiu care a fugit la terminarea războiului, venind imediat după 22 decembrie "să mulgă" munca românilor în folosul marilor puteri occidentale. În aceste condiţii, începând cu 1990, după ce l-au "împuşcat pe împuşcatul" atunci când nu a mai avut nevoie de el pentru că îşi plătise datoriile, s-a dezvoltat rapid noţiunea economică de "proletarul capitalist" sau "capitalismul proletar", acesta fiind un român sărac sau poate de mijloc care a încercat şi el să se capitalizeze. Dar cum. Furând din întreprinderile unde lucra de la femeia de serviciu până la director, de la şuruburi şi mici piese pe care apoi stând la vamă chiar şi 2-3 zile, să-şi vândă marfa în primul rând în Turcia care de la început şi-a deschis graniţele atât pentru mărfuri cât şi pentru femeile de talie uşoară. După ce au făcut ceva bani, a urmat perioada neagră a "capitalismului proletar evoluat" condus cu mare ştiinţă de fostul premier Năstase. Domnia sa a dat un imbold nemaiîntâlnit în perioada 2000-2004 la "marea furăceală proletară" când s-au pus pe picioare: Voiculeştii, Tenderii, Becalioţii, precum şi alte familii conduse de "ţărăniştii cu caltaboş" şi până la "liberalii patricieni" care ne-au dat lovitura de graţie prin două vânzări care au atârnat greu în economia românească: Romtelecomul şi Petrolul. Primul a ajuns la falimentarii greci, respectiv la stat şi nu la particulari, iar cel de-al doilea a ajuns la cea mai săracă ţară din Europa, fără petrol, Austria. De aceea, credem că blestemul românesc trebuie să-l urmărească pe Dinu Patriciu şi dincolo de moarte. Tot acest fenomen a fost supervizat din umbră de conducătorii UE şi stăpânii lor americani care aşa cum spunea Adrian Năstase, preţul plătit pentru intrarea în NATO a fost vânzarea petrolului. Cum ar spune românul: "şi... şi cu banii luaţi". Aceasta pentru că în decursul istoriei, nimeni nu ne-a atacat vreodată decât în 1916 ungurii cu nemţii şi în 1913 bulgarii cu nemţii. Toate aceste fenomne au avut loc datorită unor interese venite tocmai de la Bruxelles, după ce marile puteri au "spart zidul Berlinului" la 9 noiembrie 1989. Aceste mari puteri au avut interes în a cultiva "anarhia" prin lovitura de stat bine organizată şi din timp plănuită de cancelariile occidentale. Acestea aveau interes de peste 200 de ani să pătrundă către est pentru că "le miroseau" marile bogăţii ale Imperiului Rusesc. În acest context, era absolut obligatoriu pentru atingerea scopurilor lor să urmeze o perioadă de anarhie revoluţionară în care au fost împinşi "tineri fără minte", cum de altfel s-a întâmplat acum în turul II al alegerilor prezidenţiale când aşa, în scurt timp, sute de mii de tineri, unii din ei aflaţi ca "pierde-vară" în occident, şi-au adus aminte de ţara lor dragă România, unii din ei nemaifiind de foarte mulţi ani la votul majorităţii din ţară. La acest exod de vot, un patriotism destul de subţire i-a dat viaţă "baba noastră dragă" Monica Macovei acre şi-a descoperit vocaţia de prezidenţiabil şi neavând bani de publicitate, nu a făcut altceva decât să butoneze pin Facebook şi alte mijloace de socializare, impunând în primul tur un procent de 4% dintre "butonabilii autohtoni" care au votat-o fără a avea vreun merit. Singurul merit a fost acela că a descoperit încă din 2005 "placa independenţei justiţiei" căreia aceasta, ca ministru, nu i-a dat consistenţă. De ce? Pentru că şi oamenii din justiţia românească de după 1990, făceau parte şi ei din "proletarii justiţiabili".

„Furăceala" ridicată la rang de lege sau „FĂRĂDELEGE"

Micii "proletari capitalişti" au devenit peste noapte marii "furăcioşi capitalişti". Toţi au dat iama la furat, începând cu poliţiştii din toate gradele, justiţiabilii de la procurori până la bătrânii judecători, de la sergenţi-majori până la generali cu diplomă, nemaivorbind de: Maria, Gherghina, Monica, Gheorghe şi Vasile, majoritatea dintre ei făcând negoţ din Turcia cu blugi care le-au adus rangul de "capitalişti prosperi" precum: Vântu, Becali şi Compania. Aceşti "mici furăcioşi" deja aveau în sânge inoculat de veacuri, câteva năravuri de pe timpul turco-fanarioţilor, iubitul şi "tradiţionalul ciubuc". Aceştia au făcut ce ştiau mai bine, din moşi strămoşi. Au dat ciubucuri în dreapta şi în stânga, iar în schimb, primind şi ei "ciubucul dătător de viaţă capitalistă", care nu avea "miros" dar purta un nume devenit drag tuturor cetăţenilor din faşă până la barba albă. Acest nume circula peste tot şi se numea "INVESTITOR", iar ca recunoaştere a nobleţii, i-a dat numele de investitor occidental. Aceştia au dat, ("Dumnezeu fie lăudat"), iar "proletarii capitalişti" au primit. Dumnezeu i-a blestemat. De ce? Pentru că americanii şi marile puteri din vestul Europei simţeau că aceşti proletari capitalişti le vor submina afacerile lor în România, drept urmare profitul lor va fi mai mic. De aceea, au pus la punct două instituţii pur româneşti, pe numele lor PNA, apoi DNA, care au apărut aşa, peste noapte, printr-o lege, fărădelege, impusă de la Bruxelles-ul nostru drag. Aceste instituţii de coerciţie au început mai întâi timid "vânătoarea de proletari capitalişti" care, văzându-se peste noapte bogaţi, chiar depăşind pe confraţii lor occidentali, şi-au tras femei frumoase ca neveste, lăsând femeile cu care au împărţit mulţi ani suferinţele, plimbându-se prin cele mai exotice locuri de pe planetă, ca un adevărat capitalist occidental, când în realitate el nu era decât un "amărât de proletar capitalist mai răsărit". Deja în anul 2004, proletarul capitalist românesc ajunsese la apogeu. Drept urmare, "unchiul Sam de la Washington", exasperat de rapiditatea acestor proletari, a făcut "pe dracu în patru" şi l-a uns tot peste noapte, ca preşedinte, pe luminatul proletar Traian Băsescu. Domnia sa, (deşi avea în sânge de când purta frumoasa uniformă de "căpitan de cursă lungă") "mica furăceală" practicată în porturile lumii şi desăvârşită în Portul Constanţa, peste noapte s-a spălat de păcate, a ajuns un "mesia al păcătoşilor" sau un fel de BARABA de tip românesc, punându-se imediat în slujba "împăraţilor occidentali".

Apariţia „Capitalismului de tip Băsescian"

În anul 2004, domnul preşedinte Băsescu a ridicat "ţepe ipotetice" în Piaţa Victoriei. Dar împotriva cui? A colegilor "proletari capitalişti" din rândul cărora şi el a parvenit. Spun acest lucru, pentru că şi el, ca majoritatea românilor, a beneficiat de "beneficierile cuponiadei", lansate de Nea Nicu Văcăroiu, "trăgându-şi proletar" o făbricuţă de lapte la Constanţa, punând mâna pe fostul ICIR. După ce s-a "zmiorcăit" puţin după "dragul său Stolojan", probabil de emoţie, pentru că acesta a plecat prea repede, lăsându-l pe el la cârma României pe atunci foarte bogată. Aceasta când o va lăsa săracă în cei zece ani de domnie proletară. La îndemnul stăpânilor săi americani a început să-i înţepe pe toţi proletarii îmbogăţiţi, creându-le bogate dosare doar datorită faptului că şi aceştia au dorit să se căpătuiască după ce stăpânii de la Bruxelles şi-au luat partea leului. Urmaşul lui Decebal acum purtând numele de Traian de Mulfatlar, avea să se îmbogăţească prin aceleaşi metode demne de un proletar capitalist. La început s-a dorit a fi un om ca oricare altul, frecventând petrecerile ori de unde putea obţine vreun vot, apoi a început greaua problemă a încuscririlor. Drept urmare, pe EBA a făcut-o Europarlamentar, cu sprijinul unui oarece partid care în final l-a abandonat. Pe fata cea mare Jana a dat-o de nevastă unui Făt-Frumos care cânta la cobză, pentru ca apoi, după ce s-a săturat de ea, să devină soţia unui avocat care recent, "i-a tras" lui Traian al doilea nepoţel. Domnul preşedinte, având năravul din fire, "şi-a tras" case, terenuri la Nana, şi-a împroprietărit rudele apropiate, i-a făcut protejatei sale un partid "de tip proletar", iar în prezent, stând la umbra Cotrocenilor, îşi duce traiul de azi pe mâine alături de distinsa şi modesta doamna Maria. Sigur că preşedintele nostru, în cei 10 ani, a fost un servitor obedient "cauzei capitalismului mondial". În aceste condiţii, şi-a îndrumat "supuşii tineri" să plece din ţara mamă, dorind ca în România să rămână doar ţiganii şi proştii mai bătrâni, pentru ca aceştia să nu moară de foame, trăind cu coşul zilnic stabilit de Ministerul Muncii la doar 300 lei, respectiv vreo 50 de euro. Şi când te gândeşti că "proletarul capitalist" Traian Băsescu a ajuns "pe valul schimbărilor" în 2004 cu sloganul: "Să trăiţi bine"! Sigur că foaret bine a trăit el când la reşedinţa de la mare, când la cea din Predeal, când în mijlocul ungurilor, în reşedinţa de la Covasna, sau prin pelegrinările cu maşina şi elicopterul, pe unde nimeni nu s-ar fi gândit.

De ce este nevoie de o amnistie urgentă şi irevocabilă?

Aşa cum spuneam, "politica Băsesciană" a avut la bază distrugerea capitalismului autohton, deşi acesta era aproape muribund, după lovitura dată în 11 iunie 1948. Domnul preşedinte s-a făcut că nu ştie că peste 95% din economia românească nu mai este românească, se află în mâna multinaţionalelor. Ceea ce este mai rău, este faptul că proletarii capitalişti, dorind şi ei să simtă gustul dulce al îmbogăţirii cu orice preţ, au vândut tot, la indicaţia celor care ne conduc la Bruxelles şi care ne impun prin FMI tot ce să vindem, cui şi la ce preţ. Românii în schimb, trăiesc în boli şi suferinţe, aşa cum spune poezia lui Coşbuc: "Flămând şi gol fără adăpost,/ Mi-au pus pe umeri cât ai vrut,/ Şi m-ai scuipat, şi m-ai bătut,/ Şi câine eu ţi-am fost". Micul capitalist care a încercat să se ridice deasupra "rahatului capitalist mondial", i s-a dat în cap (vezi cazul Penescu, Solomon, Voiculescu, Becali, ş.a.). În ultimii câţiva ani, presiunea externă împotriva capitalului a căpătat noţiunea de "vendetă politică a dreptei împotriva stângii" acuzată în prezent că sprijină politica Rusiei. Drept urmare, puşcăriile sunt înţesate de "capitalişti proletari", iar în locul lor s-au înmulţit ca ciupercile capitaliştii occidentali. Credem că în nici o ţară din Europa şi din lume nu mai există în perioada de pace un număr atât de mare de conducători politici, şefi ai unor instituţii de deconcentrate, iar în prezent, din cei peste 7000 de primari, câteva sute au dosare penale şi sunt cu câte un picior în uşa puşcăriilor de tip capitalist. Cei care în prezent conduc instituţiile deconcentrate, stau cu teama nopţii că la uşa lor vor apărea "teribilii mascaţi" bine antrenaţi, bine echipaţi, gata oricând să tragă chiar cu pistolul dacă încerci să te opui. În prezent s-a reinventat "duba neagră" doar pentru capitaliştii proletari români. Capitaliştii occidentali stau bine-mersi în ţările de origine, punând să conducă pe câte un amărât de român care pune şaua pe angajaţi plătindu-i pe aceştia cu sume deosebit de mici dacă ar fi muncit în ţările de origine. Având sprijinul unor lachei politici româneşti, s-a modificat codul penal care nu suflă o vorbă de "duba neagră" practicată de DNA la fel ca perioada de tristă amintire când funcţiona Directiva NCVD a lui Stalin din 1947. Acesta este capitalismul Băsescian pe care ni-l l-au hărăzit stăpânii de la Bruxelles, în dorinţa lor de "a-i pune cu botul pe labe" pe capitaliştii autohtoni.

DUMITRU CÂRCENI

LUCRĂRILE CELUI DE-AL VI-LEA CONGRES AL PARTIDULUI ROMÂNIA MARE

Cuvântul Preşedintelui PRM Emil Streinu

Stimaţi colegi,

În aceste vremuri, cînd integrarea în Uniunea Europeană se face nu prin unitate, nu prin „e pluribus unum”, ci prin dezbinare, prin distrugerea treptată a identităţilor în vederea reconstituirii lor pe alte criterii decît cele ale statelor naţionale unitare (cele ale euroregiunilor, spre exemplu), este absolută nevoie de un concept politic naţional coerent şi consistent, care să unească românii în jurul unui ideal al lor şi nu să-i dezbine, în numele unor idealuri care nu există. Conducerea politică a ţării din 1990 încoace n-a făcut altceva decît să distrugă, în mare măsură, printr-o bîlbîială de nedescris, printr-o slugărnicie lamentabilă, prin lăcomie, prostie şi hoţie, idealul de unitate al românilor, pe motiv că unitatea nu mai este necesară, că ea ar trebui înlocuită cu o nouă adaptare - printr-o adaptare prin disipare, prin divizare - la noile cerinţe ale Uniunii Europene, cerinţe care, din păcate, nu pun nici un preţ pe idealul naţional al vreunei naţii, atîta vreme cît naţia însăşi n-are nici mijloace suficiente, nici voinţa necesară pentru a-1 exprima, a-1 afirma, a-1 confirma şi, evident, pentru a-1 impune. Aproape tot ceea ce ţine de acest ideal de unitate naţională deplină, de integralitate a statului, de consolidare a unităţii naţionale în jurul unui ideal naţional, ideal care nu exclude integrarea în Uniunea Europeană - ci, dimpotrivă, o presupune, şi chiar cu prioritate. Dar una este să te integrezi ca bradul şi alta ca lemnul de foc sau ca vreascul. Foarte puţini dintre noi au înţeles şi înţeleg că presiunilor nivelatoare şi distructive integraliste le vor rezista numai naţiunile foarte puternice, unificate solid în jurul unui ideal naţional şi nu cele care acceptă orice, numai să fie şi ele acolo, pe undeva, pe la margine, ca naţiuni de mîna a doua, sau a treia, sau a 7-a. Conducerea Statului Român a acceptat orice, numai să asigure primirea, printre ultimele eşaloane, a României - deşi a 7-a ţară ca mărime şi potenţial din Europa - în Uniunea Europeană şi în NATO, considerînd aceasta ca o performanţă uluitoare. Nu numai că nu este o performanţă uluitoare; este una extrem de umilitoare, care a depăşit cu mult toate performanţele negative din toate timpurile de existenţă a Neamului Românesc - cel mai vechi neam de pe continent. În 25 de ani, marile partide din România, cu reţelele lor de mafioţi şi de arondaţi la jefuirea bogăţiilor ţării, a avuţiei naţionale, au reuşit performanţa incredibilă de a transforma o ţară de granit, o ţară cu o limbă unitară, singura de acest gen din Europa, cu o cultură milenară, cu oameni de o calitate cu totul specială, într-o ţară-şvaiţer, într-o ţară în care nimic nu-i mai aparţine. Trebuie însă spus - sus şi tare - că singurul partid care s-a opus la acest jaf, care l-a demascat, întotdeauna, prin toate mijloacele posibile, a fost Partidul România Mare! Alcătuit din patrioţi, din intelectuali de vază şi oameni cu coloana vertebrală verticală, care au înţeles şi înţeleg perfect realitatea acestor vremuri, acest partid s-a bătut cu absolut toată lumea pentru interesul politic şi strategic românesc, pentru valorile României. PRM este singurul partid care se luptă deschis, în văzul lumii, pentru integralitatea şi unitatea României, pentru demnitatea naţională a ţării şi pentru respectarea valorilor ei. Gradul de integrare de pînă acum al ţării în UE se prezintă ca unul extrem de redus, de nesemnificativ şi chiar de distructiv. În loc să ajute România să prospere, procesul de integrare şi proasta conducere i-au distrus, practic, totul. România se prezintă, în UE, ca o ţară de nişă, cu structuri de nişă, cu instituţii de nişă, cu potenţial de nişă, cu obiective de nişă, cu un Parlament de nişă, care face legi proaste, complicate şi inutile, legi care creează extrem de multe vulnerabilităţi, inclusiv retrocedarea pămîntului ţării unor urmaşi ai Imperiului Austro-Ungar, anulînd, practic, de facto efectele Războiului de Reîntregire, cu guverne care se ocupă de orice, numai de unitatea şi integralitatea ţării nu, nici de economia ţării, nici de patrimoniul cultural, nici de calitatea educaţiei, nici de asigurarea condiţiilor necesare familiei, satului, oraşului. E strigător la cer! Singurul partid care a menţinut tot timpul un protest viu, activ împotriva acestor fărădelegi a fost PRM! Şi tocmai de aceea, clica distructivă antinaţională, anti-românească şi anti-constituţională a pus toate tunurile perversiunilor politice, ale slujirii intereselor altora pe patrioţii români. Corneliu Vadim Tudor a fost victima acestor atacuri neîntrerupte, lansate nu doar, direct, asupra lui, ci, nemijlocit, şi asupra României. În momentul de faţă, PRM este, practic, aproape singur împotriva tuturor. Cu bani foarte mulţi, luaţi nu atît de afară, cît mai ales din jecmănirea ţării, partidele care conduc politica românească, agreate de cei din exterior, care vor să primească România cadou (au transformat-o deja într-o piaţă de desfacere şi într-o ţară primară, chiar primitivă, dar cu resurse care vor trebui exploatate rapid şi pînă la ultima fărîmă de către străinătate - a se vedea ce face Austria cu pădurile şi petrolul României!), au pus tunurile pe PRM şi continuă să o facă şi acum. Dar noi nu putem părăsi acest front, pentru că sîntem printre ultimii apărători ai României Mari, adică ai României românilor. Aceasta nu este doar o misiune istorică. Acesta este un război. Un război al României pentru România. ªi, probabil - nu probabil, ci în mod sigur -, va trebui să ne luptăm cu toată lumea, chiar şi cu românii care, la ora actuală, sînt alungaţi de acasă, dezbinaţi, aduşi la condiţia de slugi umile ale unora dintre infractorii români şi, evident, ale străinătăţii. Lista nimicniciilor şi nemerniciilor care lovesc de un sfert de veac în PRM este foarte lungă şi foarte urîtă. Fruntaşii partidului nostru devoalează, aproape în fiecare zi, toată mizeria oribilă care se ţese în jurul patrioţilor români. Şi, bineînţeles, această devoalare trebuie să continue. PRM trebuie să continue această linie directă a apărării României împotriva inamicilor, colportorilor, profitorilor şi trădătorilor ei. Nu există compromisuri şi renunţări, cînd este vorba de apărarea ţării, de asigurarea existenţei ei demne, sigure şi prospere.

România Mare înseamnă Dacia, înseamnă România românilor, şi nu doar nişte graniţe politice, care, sub presiunea vremurilor şi a mai-marilor tuturor vremurilor, mereu s-au restrîns, pînă au ajuns la ceea ce a rămas din ce a mai rămas. România Mare este România celor peste 30 de milioane de români, indiferent unde s-ar afla ei pe globul pămîntesc. Noi, Partidul România Mare, sîntem partidul Neamului Românesc, partidul unui spirit naţional, partidul românismului. Bătălia noastră principală - pentru că PRM nu exprimă doar nişte interese ale unui grup cu propria lui doctrină, ci reprezintă un efort care transformă endogenul în exogen - vizează apărarea şi afirmarea conştiinţei de areal şi de spiritual, integralitatea unui concept şi un concept românesc al integralităţii tuturor spaţiilor culturale, virtuale şi teritoriale româneşti. Românii, oriunde s-ar afla, trebuie să fie totdeauna împreună, fraţi într-un ideal - idealul unităţii şi integralităţii româneşti -, astfel încît să fim, întotdeauna, toţi ca unul şi unul pentru toţi. Ştiinţa, cultura, patrimoniul cognitiv şi, mai ales, conştiinţa integralităţii româneşti, cea care reprezintă efectiv ceea ce există şi nu doar ceea ce am dori să fie, sînt fundamente generatoare de ideal. Idealul este foarte important pentru orice comunitate, indiferent de mărimea acesteia. Fără ideal nu există proiect, nu există vector al devenirii, nu există creaţie, nu există valoare, nu există viaţă, nu există nimic din acel minimum care poate, şi trebuie, să asigure existenţa sub semnul duratei. Numai un ideal comun - idealul nostru de unitate în spiritualitate, în modul de viaţă, în sistemele de valori - ne poate menţine în trendul ascendent al civilizaţiei cunoaşterii. Iar noi putem ajuta oamenii să conştientizeze acest trend şi această realitate, întrucît avem în mijlocul nostru oameni de mare cultură, oameni de ştiinţă, intelectuali de primă mînă, patrioţi care au dovedit că sînt caractere puternice şi oameni de bază ai românismului modem. Concepte precum „întreprindere românească”, „mod de viaţă românesc”, „produs românesc”, „capacitate românească”, „valoare românească”, „interes românesc”, „identitate românească”, „brand românesc” etc. trebuie să-şi aibă concepte politice corespunzătoare, să se regăsească în politicile, strategiile, doctrinele şi proiectele partidului, ale organizaţiilor şi ale fiecăruia dintre noi. Românismul trebuie să devină, deopotrivă, o doctrină şi un brand, nu un naţionalism extremist, nici autoizolaţionism, nici sihăstrism, nici negarea complexităţii, nici punerea de-a curmezişul la mersul lumii spre globalizare, întrucît acesta este un drum firesc, un drum al civilizaţiei cunoaşterii. Dar una este să te înregimentezi ca legumă şi alta ca supersoldat, sau ca general. Istoria noastră milenară, valoarea noastră ca apărători ai Europei mileniilor trecute, experienţa noastră ca supravieţuitori ai celor mai cumplite furtuni care s-au abătut vreodată asupra cuiva, nu ne permit să acceptăm, în procesul devenirii, condiţia de legumă... Europenismul - concept necesar integrării europene - trebuie să fie, pentru noi, o consecinţă necesară a „românismului”, un concept care asigură operaţionalizarea conceptului de „românism”, cunoscut fiind faptul că azi, în această lume care se universalizează pe zi ce trece, nu există izolare, autarhie şi exclusivism. Dar nici auto-inferiorizare, renunţare la identitate, slugărnicie şi acceptare a discriminării şi distrugerii (de către alţii, cu concursul tău) a propriei tale identităţi. Cred că doctrina noastră viitoare trebuie să fie cea a românismului interactiv, iar misiunea imediată, aceea a trezirii semenilor noştri, atît prin cunoaşterea realităţilor şi consecinţelor previzibile ale acestora, cît şi a drumului necesar pe care-1 avem de urmat pentru a ne recîştiga ţara, pentru a ne reface valorile distruse, pentru a ne reface brandul românesc şi mîndria lui „Made in Romania”. Deja, în pieţe, comercianţii afişează pe tarabe sintagma „Produs românesc”, dorind să atragă atenţia că produsul respectiv are calitatea net superioară a ceea ce s-a produs cîndva şi a ceea ce, desigur, se poate produce şi azi în România. Va trebui să asigurăm, prin politicile, strategiile, dispozitivele şi acţiunile noastre, refacerea conştiinţei românismului, ca suport al calităţii, ca brand şi, la urma urmei, ca demnitate a neamului nostru printre celelalte neamuri ale Europei şi ale lumii. Deoarece nu numai că nu sîntem cu nimic mai prejos, dar avem performanţe cu care oricare om de pe Planeta aceasta s-ar mîndri, dar pe care politicienii noştri de azi, cei mai mulţi dintre ei inculţi şi lipsiţi de caracter, n-au avut habar de ele sau, şi mai rău, le-au ignorat cu bună ştiinţă. România întreagă înseamnă România românilor, România românească, România harnică, grijulie, primitoare, muncitoare şi performantă, nu România clanurilor mafiote şi a reţelelor traficante care au speriat lumea. O nouă doctrină a PRM trebuie să fie o doctrină a românismului luminat, a românismului pragmatic, a românismului necesar, a românismului integrat şi integrabil, a românismului demn şi ferm, dar tolerant, a românismului elegant şi civilizat, a românismului creativ, a românismului european.

EMIL STRĂINU,
ACTUALUL PREŞEDINTE AL PARTIDULUI ROMÂNIA MARE,
ALES LA CONGRESUL PRM
DIN DATA DE 31 OCTOMBRIE 2015

RAPORT LA CONGRESUL VI-LEA AL PARTIDULUI ROMÂNIA MARE

Stimaţi participanţi şi onoraţi invitaţi,

Permiteţi-mi să vă urez „Bine aţi venit!“ la cel de-al VI-lea Congres al Partidului România Mare. Ne aflăm încă sub unda de şoc provocată de dispariţia neaşteptată a preşedintelui nostru fondator, Corneliu Vadim Tudor. De aceea, propun să păstrăm un moment de reculegere în memoria sa. Corneliu Vadim Tudor a fost un om de o vastă cultură, poet, ziarist, pamfletar, politician-patriot, filantrop dăruit. Corneliu Vadim Tudor a fost aspru cu hoţii, delatorii, mincinoşii şi trădătorii de Neam. El a fost bun şi blînd cu cei pentru care era filantropul desăvîrşit, care, fără a se lăuda şi a cere recompense, patrona organizarea acţiunii umanitare „Cina creştină“, pentru mai mult de 100 de familii nevoiaşe. El era cel care a oferit daruri, timp de 18 ani, copiilor urmaşi ai victimelor Revoluţiei din 1989. Corneliu Vadim Tudor a ajutat oamenii de cultură prin decernarea Premiilor „Fundaţiei România Mare“, care constau din diplome şi bani, a ajutat familiile nevoiaşe ale minerilor din Valea Jiului, mergînd în mijlocul lor cu alimente, îmbrăcăminte şi cărţi pentru biblioteca unei şcoli locale. Nu am mai face astăzi Raportul de activitate al Partidului România Mare, dacă am uita să enumerăm toate daniile şi situaţiile rezolvate de Corneliu Vadim Tudor, la uşa căruia stăteau, aproape în permanenţă, ca la nici o altă uşă a unei personalităţi politice, oameni necăjiţi, atîtea suflete chinuite de „purgatoriul“ de peste două decenii al tranziţiei neterminate spre o lume mai bună, a democraţiei, a dreptăţii, a bunăstării, a progresului, pe care încă o mai aşteaptă bietul Popor Român. Valoarea omului de stat, de cultură, amploarea lui de om politic, pentru majoritatea populaţiei s-a dovedit şi a fost recunoscută pe timpul vieţii. Dar ca la mari oameni, ea a dăinuit şi după moarte – dovada făcînd-o preyenţa în n umăr atît de mare a tuturor celor care au vrut să-i aducă un ultim omagiu. A fost cel mai elocvent „sondaj“ posibil, în care s-a văzut cît de mult a fost iubit şi apreciat Corneliu Vadim Tudor. Cu aceste sentimente, începem Raportul de Activitate, pentru că preşedintele nostru a hotărît, cu puţin timp înainte de a pleca spre lumea celor drepţi, ca astăzi, 31 octombrie, să aibă loc acest Congres, care se desfăşoară conform Agendei propuse de el, aşa cum arată semnătura sa de pe documente. El ne-a vrut uniţi, drepţi, responsabili, cinstiţi, buni profesionişti şi patrioţi. Acesta este contextul în care vom prezenta Raportul de Activitate a Partidului România Mare. La precedentul Congres, din anul 2010, se spunea că trăim un moment deosebit de greu pentru ţară, pe care nici cel mai strălucit expert în viitorologie nu l-ar fi putut anticipa. Astăzi, în 2015, încă ne mai luptăm pentru supravieţuire, ceea ce ne poate aminti de perioadele grele interbelice, dar nici cu acestea nu ne putem compara, pentru că acum situaţia este şi mai grea decît atunci. Ne este limpede cum va arăta ţara noastră după alţi 20 de ani - dacă lucrurile vor fi lăsate la voia întîmplării şi nu se va petrece ceea ce trebuie să se petreacă într-o societate care îşi vede primejduit însuşi dreptul la existenţă. Dar ce trebuie, în mod concret, să se schimbe? ªi ce anume putem face noi, această familie de oameni raţionali şi cu frica lui Dumnezeu, strînsă în jurul Idealului României Mari, pentru a împiedica lichidarea, totală, a ţării noastre şi pentru revenirea la o stare de normalitate? Să ne aducem aminte de vorba de spirit care spunea că omul politic se gîndeşte la viitoarele alegeri, dar omul de stat se gîndeşte la viitoarele generaţii. Asta trebuie să facem şi noi. Trebuie să gîndim la copiii noştri. Ce facem cu viitorul copiilor noştri? Ce ţară le lăsăm? O ţară împovărată de datorii, care nu au cum să fie plătite nici în două - trei generaţii? Iată o problemă la care avem obligaţia morală să ne gîndim cum răspundem, dacă ne pasă de ţară! Dar noi, cei de la PRM, nu facem parte din categoria oamenilor egoişti. Noi sîntem nişte vizionari. Preşedintele Corneliu Vadim Tudor probabil că ar fi spus: „Eu cred că dacă Isus ar mai trăi pe Pămînt, n-ar mai lăsa biciul din mînă“. Atît de mult s-a înrăit lumea, încît se merge din rău în mai rău. ªi de ce, oare, nimeni nu plăteşte pentru răul pe care îl face acestei ţări? Dimpotrivă chiar, plătesc cei care i-au făcut bine ţării! Dar românii vor numai normalitate. Pîine, o viaţă mai bună, locuri de muncă, şcoli, spitale la îndemîna tuturor. Ceea ce a început să le fie permis bulgarilor, polonezilor, sau cehilor, nouă ne este interzis, ne este furat. La noi, anormalitatea devine normalitate şi oamenii devin tot mai disperaţi, mai apatici. Dar cu astfel de atitudini trebuie să luptăm, noi, naţionaliştii luminaţi din România. Sîntem milioane şi milioane de iubitori de ţară, iar noi, cei din Partidul România Mare sîntem expresia acestor oameni, care îşi pun speranţele în noi. La precedentul Congres, mîhnit de nedreptatea care se făcuse partidului nostru prin diversele fraude electorale care au dus la scoaterea sa temporară din Parlament, preşedintele Corneliu Vadim Tudor a spus: „Am să vorbesc şi de dincolo de mormînt pentru drepturile poporului meu!“. Ne-a rămas nouă, celor din Partidul România Mare, sarcina să continuăm lupta, căci alături de noi se poate afla un întreg popor, care ne-a mai acordat încrederea şi în anul 2000, cînd am fost pe locul al II-lea în preferinţa alegătorilor. Pentru aceasta, trebuie să fim uniţi, să ne organizăm bine, să fim soldaţi, înainte de a fi generali, să fim membri loiali şi activi, înainte de a pretinde că numai unii pot şi trebuie să conducă partidul, iar cei care ne stau alături nu ar avea aceleaşi drepturi. Starea de spirit care există în România anului 2015, în care atît partidele de la Putere, cît şi cele din Opoziţie sînt sfîşiate de acuzaţiile de corupţie aduse membrilor lor, de proasta gestionare a ţării, de griparea activităţilor a aproape tuturor sectoarelor economiei, de calitatea proastă a oamenilor politici, care mai degrabă fac parte din categoria puşcăriabililor, decît din cea a împărţitorilor de dreptate, care nu sînt constituiţi în echipe de lucru, ci în haite, care se apără de popor prin coloane ale Poliţiei, poate face ca electoratul să refuze să le mai acorde încrederea şi să se îndrepte spre partidele care sînt formate din patrioţi, spre partidele care doresc să-i aducă pe români înapoi din pribegie, şi să înceapă să oprească declinul ţării. S-au săturat românii şi nu mai tolerează climatul general de atrofiere a spiritului public şi de capitulare. Românii s-au săturat de toţi cei care, dacă nu fură ei, în mod direct, îi trimit pe alţii la furat, după care îşi primesc răsplata. Acesta e sistemul clientelar, despre care vorbeşte atîta şi presa străină. Pînă nu demult, nimeni, în afară de noi, cei de la PRM şi de alţi cîţiva temerari, care plătesc curajul de a considera că au răspundere civică, nu a îndrăznit să se ia de piept cu Mafia. Faptul că nu am îngenuncheat, faptul că am rămas insule izolate în această maree neagră a corupţiei ne oferă o şansă importantă în lupta noastră pentru recîştigarea locului pe eşichierul politic. Dacă Legea Junglei este la mare cinste, atunci putem să ne mîndrim cu tipul nostru de anti-sistem. Fireşte că este extrem de greu să rezişti, ca partid cinstit, într-o ţară în care nici o putere a statului nu mai funcţionează şi nici o instituţie nu mai stă în picioare. Noi, însă, am rezistat, în ciuda tuturor greutăţilor care ne-au fost potrivnice. Mai sînt două luni pînă la sfîrşitul anului 2015, cînd se va trage linie şi se vor număra rezultatele, aşa că vom auzi cît de bine duduie industria, cît de sigure sînt drumurile şi cît de bine o ducem. Atunci de ce sînt românii atît de deznădăjduiţi, de lipsiţi de orizont şi cuprinşi de o perpetuă criza morală. Românilor li s-a tăiat pofta de viaţă. Ei nu mai cred în nimeni şi în nimic. A dispărut solidaritatea socială. Guvernanţii ne cer să fim solidari, dar cu cine? Cu cei care jefuiesc ţara şi lichidează şcoli, spitale, fabrici, firme? „Aiasta nu se poate“, vorba lui Lascăr Catargiu, către Regele Carol I. Noi, cei de la PRM, am împiedicat jefuirea zăcămintelor de aur, argint şi uraniu de la Roşia Montană; noi, cei de la PRM, ne-am opus privatizării, frauduloase, a CEC-ului, a Spitalului Fundeni, a Fabricii de Antibiotice Iaşi ş.a.m.d. Lumea vede şi judecă, ştiind bine că toţi, cu excepţia PRM, sînt vinovaţi pentru dezastrul ţării. Sfîrşitul acestui an reprezintă, totodată, şi un sfîrşit de epocă. E vorba de ciclul celor 25 de ani. O vorbă veche spune: „Să nu dea Dumnezeu românului cît poate să ducă“. Uite că i-a dat. ªi a dus, bietul român. Dar cu ce preţ? Cu preţul depopulării ţării. Cu preţul distrugerii economiei. Cu preţul înstrăinării Avuţiei Naţionale şi a bogăţiilor solului şi subsolului. Cu preţul transformării României într-o colonie. Cu preţul distrugerii spiritului public şi a ideii de Justiţie.

Stimaţi colegi,

Nu sîntem nişte oameni care să trăiască din amintiri, dar asta e realitatea. Noi am avut, şi avem în continuare, un alt mod de a face politică. Este acea „Politică a Instinctului Naţional“, de care vorbea Take Ionescu, în Parlament, în anul de neutralitate 1915. În noiembrie 2008, s-a aprins lumina verde pentru jaful total, generalizat. ªi pentru împrumuturile înrobitoare, care îi vor strivi, literalmente, pe copiii noştri, şi pe copiii copiilor noştri. Pînă şi aici, România face o notă discordantă faţă de toate celelalte ţări din Estul Europei. Pentru că nicăieri nu mai e posibil un asemenea jaf dublu: Mafia autohtonă fură cu ajutorul Mafiei transnaţionale, iar Mafia transnaţională fură cu ajutorul Mafiei autohtone; cu alte cuvinte, o mînă spală pe alta, ambele fiind foarte mulţumite, menajîndu-se reciproc. Practic, România a intrat într-o fundătură istorică. Partea activă a poporului este preocupată de greutăţile zilei de mîine sau e împiedicată să se exprime, să aibă unde să activeze civic şi politic, aşa cum ni se întîmplă nouă celor de la România Mare. De la precedentul Congres, majoritatea sediilor din Capitală şi numeroase sedii din ţară au fost pierdute, totul culminînd cu evacuarea din Sediul Central din Str. Emile Zola, în urma unui proces lung cu RA-APPS-ul, care s-a asociat cu Mafia Imobiliară, şi astfel s-a reuşit să fim evacuaţi, pe baza unor falsuri grosolane. Aşa cum s-a văzut, după ce am fost scoşi din Parlament, Mafia Portocalie ne-a scos şi din Sediul Central - tot prin minciună şi fals. Cu cîteva excepţii, nu ne-a ajutat nimeni. Vorbeam de repercusiuni. Ele au sosit ca o implozie în iunie 2013, cînd răul nu ne-a venit direct de la Putere, ci din mijlocul nostru, de la cei care, fără să se uite în oglindă, au vrut să fie ei Dumnezeu, să aibă ei gloria, călcînd peste cadavre şi asta o spunem în sensul adevărat al cuvintelor, căci ce putem spune despre un fost secretar de partid şi de cei din jurul lui, care au venit la căpătîiul celui care îi scosese din anonimat. S-au convins, dar eu cred că s-au înşelat că acesta nu mai era printre noi şi că, prin urmare, partidul nostru nu mai poate exista dacă preşedintele lui adevărat a fost răpus de o boală provocată şi de ingratitudinea fără măsură a unora. Aceste specimene s-au îndreptat, pe loc, spre Tribunal, în speranţa că pe acolo este calea de a-i lua locul. Îi aştepta o hotărîre binemeritată de respingere, căci şi acoliţii lor îi părăsiseră, retrăgîndu-şi acţiunile şi neplătind timbrele fiscale. Halal bonitate!

GEN. MARCU STAN – RAPORTOR

GEORGE SOROS – „POT AFIRMA CU SIGURANȚĂ CĂ ULTIMA GENERAȚIE DE COPII ALBI SE NAŞTE ACUM"

Anul 2015 este un an destul de periculos în istoria omenirii şi implicit în istoria zbuciumată a Europei. După ce aceasta a fost timp de 100 ani teatrul celor mai grave confruntări din toate timpurile, ce a determinat zeci de milioane morți şi pagube materiale imense, în prezent, Continentul se află în pragul celei mai mari "migrații" desfăşurată în perioada anilor 700-1000. Spațiul nu ne permite să analizăm cauzele acestui fenomen blestemat în istoria Europei. Cert este faptul că la originea evenimentului stă începutul conflagrației la începutul anului 1991 prin invazia Irakului în Kuveit şi răspunsul agresiv al americanilor în Golf. Cert este faptul că în ultimii 25 de ani, niciodată Europa şi Planeta nu au fost atât de aproape de începutul celui de-al III-lea Război Mondial. Iar anul 2015, aşa cum spuneam, reprezintă "vârful de lance" prin care coaliția condusă de americani încearcă destul de greu să stăvilească agresivitatea "Războiului Religios" a cărui origine se află în Irak, Afganistan, Iran, Siria şi Turcia. Istoricii îşi amintesc faptul că "Andre Marlot" spunea acum peste 40 de ani, "secolul XX va fi religios sau nu va fi nimic". Expresia acestei prorociri se materializează prin înfruntarea dintre coaliția condusă de americani şi teribilul război care probabil va veni, fiind declanşat de o parte a terorismului islamist care are baza în Siria, Irak şi Afganistan. Marele magnat George Soros, care sprijină pe față foarte multe ONG-uri şi societăți civile din Europa şi nu numai, trage un semnal de alarmă cu privire la fenomenul masivei migrațiuni a cetățenilor de origine islamică din Siria de ordinul milioanelor, către unele state din Europa. Aceasta în condițiile în care Turcia este sufocată de numărul celor care fug din calea armatei teroriste staționată în aceste țări. Se pare că fenomenul migrației actuale îşi va pune amprenta asupra modului de viață liniştit al Europenilor, la baza lui fiind "fenomenul globalizării". Acesta, în ultimile zile, a căpătat o lovitură aproape mortală, ca urmare a atentatelor din Franța. În consecință, în ultimile zile, de la Bruxelles ne-a venit ştirea cu privire la întărirea controlului la granițele statelor, control deosebit de sever, care va opri pentru o perioadă de timp trecerea nestingherită a cetățenilor, dintr-un stat în altul. Sigur că este destul de târziu, pentru că în unele țări din Europa, populația de origine musulmană, care are la bază Islamul, este aşa de numeroasă, încât este posibil ca previziunile lui George Solos din titlu să se adeverească.

Oare Cancelarul Angela Merkel nu se simte vinovat cu nimic?

Ziarul austriac InfoDirekt, apropiat armatei austriece, pe baza unui raport al serviciilor de informații ale armatei (Österreichischen Abwehramts), afirma că ONG-urile lui SOROS din SUA ar finanța traficul de imigranți către Europa.

Iata ce spunea George Soros despre viitorul pe care-l doreşte „rasei albe":

„A simți şi chiar crede că rasa albă este inferioară în fiecare plan imaginabil este natural, având în vedere istoria sa şi documentele curente. Fie ca țara vestică a rasei albe să piară în sânge şi suferință. Trăiască societatea multiculturală, rasial amestecată şi societatea ecologică fără clase!Trăiască Anarhia! Vom afirma în mod deschis identitatea noastră cu rasele din Africa şi Asia. Pot afirma cu siguranță că ultima generație de copii albi se naşte acum.Comisiile noastre de control vor interzice albilor, în interesul păcii şi al eliminării tensiunilor inter-rasiale, să se împerecheze cu albi. Femeia albă trebuie să se împreuneze cu membri ai raselor negre, bărbatul alb cu femei negre. "În felul acesta, rasa albă va dispărea, pentru că amestecarea negrului cu albul înseamnă sfârşitul omului alb şi cel mai sângeros inamic al nostru va deveni amintire." – În ziarul suedez Nya Dagbladet, din 9 martie 2014. Incitarea la dispariție a popoarelor autohtone din Europe se regăseşte şi la baza invitațiilor constante ale ONU de a găzdui milioanele de imigranți pentru a compensa scăzuta natalitate europeană. Conform raportului difuzat la începutul noului mileniu, Ianuarie 2000, pe nume „Population division" al Națiunilor Unite la New York, intitulat: „Emigrări de schimb: o soluție pentru populațiile în declin şi îmbătrânite, Europa ar avea nevoie până în 2025 de 159 de milioane de imigrați." Rămâne un enorm dubiu: cum e posibilă o estimare atât de precisă dacă imigrarea nu este un plan stabilit în jurul mesei. Dacă privim în jur în Europa de azi, observăm că planul, pare că s-a realizat deja aproape în întregime. Războiul demografic din Europa e la apogeul sau, iar extincția popoarelor autohtone ale Europei pare mai aproape ca oricând: În 15 ani, jumătate din populația Europei vor fi musulmani.

Asta fără imigrația masivă de azi, a sute de mii dacă nu chiar milioane de imigranți care bat deja la uşa Europei, în aceste zile. Suntem martorii deprecierii Europei. Axioma „Noii Civilizații" susținută de evangelizatorii Mentalității Multiculturale, e adeziunea la amestecul etnic forțat. Europenii sunt naufragiați în metisism, scufundați în valurile de imigrați afro-asiatici. Sub dubla presiune a ignoranței populațiilor locale care nu sunt corect informate de dezastru demografic în care sunt târâte iar pe de altă parte sub presiunea şmecheriilor „umanitare" propagate zilnic de organizațiile şi ONG-urile bine sponzorizate de peste ocean precum şi a apelurilor „la solidaritatea şi umanitate" lansate continuu de mijloacele de comunicare în masă – se urmăreşte acceptarea „ca necesitate umanitara" a colonizarii Europei cu milioane de imigranți. Şi ca să fim bine înțeleşi şi să nu dăm loc la false interpretări, afirmăm deschis că IMIGRANȚII (proveniți din țările distruse de războaie şi „revoluții", războaie şi „revoluții" programate „de aceeaşi" care au programat şi acest Exod), sunt VICTIME, la fel cum suntem şi noi AUTOHTONII.

Cultura şi tradiţiile românilor în pericol

În acelaşi timp, se urmăreşte a se impune europenilor o ideologie care le neagă propriile origini şi prin care se încearcă distrugerea propriei lor identități etnice, istorice şi culturale. A-ți conserva identitatea etnică, istorică şi culturală e un drept al oricărui popor şi al oricărui grup etnic. Această conservare a propriei identități nu presupune în sine, atacarea vreunui alt grup etnic. Cei care încearcă să insinueze acest lucru sunt mincinoşi şi o fac fiind rău intenționați. Motivul care îi mână este ura lor față de identitatea etnică, istorică şi culturală a altor popoare. Dimpotrivă, conservarea propriei identități etnice, istorice şi culturale impune, pe principiul simetriei, susținerea şi conservarea identităților oricăror altor popoare şi ale oricăror altor grupuri etnice. Prin urmare toți cei care califică drept „xenofobie, extremism, etc…", dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-şi conserva identitatea etnică, istorică şi culturală, nu fac decât să atace cu ură acel popor, nu fac decât să se dedea ei înşişi la acțiuni pline de ură, xenofobie şi rasism împotriva acelui popor. În lunga listă a acestor organizații întâlnim în primul rând organizațiile şi ONG-uri de extremă stânga: comuniste, anarhiste, trotskiste, ecologiste, libertariene, progresiste, etc…multe dintre ele foarte bine finanțate de miliardari ca Soros, miliardari care şi-au clădit averea prin falimente şi prabuşiri ale monedelor şi titlurilor de stat naționale, adică miliardari care au adus sărăcie şi suferință popoarelor şi care numai „binefăcători ai celor mulți de pe această planetă" nu sunt. Susținătorii Globalizării se obosesc să ne convingă că a renunța la identitatea noastră „e un act progresist şi umanitar", că a încerca să-ți păstrezi identitatea e „rasism" şi că păstrarea identității culturale, istorice şi naționale „e o idee extremistă şi complet greşită", şi fac asta doar pentru că vor ca noi să devenim doar nişte cetățeni orbi care să consumăm ceea ce ni se oferă atât mental cât şi material. Este exact ceea ce propune şi ziarul german „Der Spiegel" în aceste zile – pentru Europa de Est: Cu ce propagandă încearcă Germania să scape de o parte din refugiați şi să-i redistribuie fără voia acestora în Europa de Est.

'Der Spiegel': "Imigrația: Europa de Est ratează o oportunitate"

Mai mult, cancelarul german, Angela Merkel amenința statele Uniunii cu „acționarea lor în justiție şi cu procese europene" dacă nu vor accepta COTELE OBLIGATORII cu mii de imigranți, cote fixate de Germania şi de Uniunea Europeană pentru fiecare stat european. Ceea ce rămâne sigur e că scăzuta natalitate ar putea fi uşor inversată prin măsuri potrivite care să susțină familiile. Numai că măsurile economice şi politice care se iau sunt exact contrare. ***Situația depopulării masive a României şi a Europei de Est în ultimii 25 de ani prin pauperizarea populației precum şi uriaşul influx de imigranți care se pregăteşte acum să fie trimis în țările europene sunt fapte incontestabile în acest sens.*** Cazul Romaniei care a cunoscut cel mai mare exod din istoria sa cu 4 milioane de români plecați şi cu o scădere a populației de 13% la fiecare 10 ani este relevant. După 2100, dacă actualele trenduri se mențin, Românii vor ajunge o minoritate de doar 20%, în propria lor țară. Şi asta fără să luăm în considerare marile fluxuri migratoare de care vorbim. Oricum am lua-o, fenomenul este echivalent cu o epurare etnică. La fel de sigur este că patrimoniul genetic european nu se poate proteja prin introducerea unui patrimoniu genetic diferit, ci doar se accelerează dispariția acestuia. ***Singurul scop al acestor măsuri este cel de a denatura complet popoarele, transformându-le într-o masă de indivizi fără nicio coeziune etnică, istorică şi culturală.***

COMUNICAT DE PRESĂ

Plenul Camerei Deputaților a adoptat în această săptămână câteva proiecte legislative cu impact social important şi imediat, dintre care se evidențiază cel privind majorarea salariilor în sectorul bugetar.

Practic, Camera Deputaților a adoptat cu 319 voturi "pentru", 7 abțineri şi doar un vot "împotrivă" Ordonanța de Urgență a Guvernului prin care se măresc cu 25% salariile din sănătate, de la 1 octombrie 2015, dar şi cu 10% salariile bugetarilor, de la 1 decembrie 2015, dacă nu au beneficiat anterior şi de alte majorări, aşa cum stabileşte un amendament al PSD.

Pe de o parte, proiectul adoptat reprezintă o măsură de motivare financiară a personalului din sănătate şi stoparea migrației personalului către străinătate sau mediul privat, unde salariile sunt mai mari. Pe de altă parte, se urmăreşte ca sistemul public să devină mai atractiv pentru personalul de specialitate medico-sanitar şi să determine stabilitate. Totodată, prin amendamentul adus de deputați ai Grupului Parlamentar al PSD, prin care se măresc salariile tuturor bugetarilor cu 10%, se urmăreşte motivarea angajaților din serviciile publice. PSD îşi doreşte ca profesorii, medicii, specialiştii din administrația publică să rămână în România.

"Guvernul Ponta a dovedit eficiență şi a reuşit să conducă România pe un drum al stabilității şi al creşterii economice. Rezultatele economice bune sunt evidente şi permit susținerea unui efort bugetar pentru asigurarea unui nivel de trai mai ridicat pentru categorii largi de cetățeni. Este firesc ca de creşterea economică să poată beneficia cât mai mulți dintre cetățenii țării.

Guvernarea actuală nu doar că a reuşit să reîntregească pensiile şi salariile tăiate de Guvernele Boc, dar iată că a reuşit să şi crească veniturile personalului din sistemul bugetar şi pentru pensionari. În plus, a crescut salariul minim, iar acest lucru are un impact direct şi în creşterea nivelului salarial în sectorul privat. Sunt măsuri care, pe lângă cele de reducere a fiscalității, asigură premisele continuării creşterii economice. Depinde doar de viitorii guvernanți să ştie să gestioneze această situație favorabilă pentru România", afirmă deputatul de Argeş al PSD Simona Bucura Oprescu.

13.11.2015
CABINET DEPUTAT SIMONA BUCURA OPRESCU
PIAŢA VASILE MILEA, NR. 1, PALATUL ADMINISTRATIV,
ETAJ III, CAMERA 122 - PITEŞTI

DECLARAŢIE DE RETRAGERE

În contextul politic actual, mi-am înaintat demisia din funcția de Secretar de Stat pe Probleme de Tineret în cadrul Ministerul Tineretului şi Sportului Primului Ministru al României, cu sentimentul datoriei împlinite. Doresc cu această ocazie să fac o trecere în revistă punctuală a activității depuse de către mine în mandatul meu în cadrul Ministerului Tineretului şi Sportului:

- Am realizat implementarea unui sistem informatic în cadrul Ministerului Tineretului şi Sportului printr-un proiect european cu finanțare din fonduri structurale;
- Am inițiat şi lansat înființarea în județul Argeş a unui Consiliu Consultativ pe Probleme de Tineret destinat realizării Strategiei Județene de Tineret a județului Argeş;
- Am participat împreună cu societatea civilă şi marile federații studențeşti, într-un cadru transparent şi deschis permanent dialogului, la întâlnirile destinate îmbunătățirii cadrului legislativ prin amendarea Legii Tineretului;
- Am organizat şi condus întâlnirea Comitetului Interministerial în vederea stabilirii Planurilor de Acțiune necesare implementării Strategiei Naționale de Tineret 2015-2020;
- Am sprijinit şi organizat Gala Națională a Societății Civile Tinere – Ediția a II-a desfăşurată la Cluj-Napoca în contextul Capitalei Europene de Tineret;
- Am inițiat şi lansat în cadrul Galei Naționale a Societății Civile Tinere – Ediția a II-a un proces de consultare publică deschis tuturor organizațiilor de tineret şi factorilor implicați în vederea creionării unui proiect național destinat tinerilor din România şi anume Capitală Națională de Tineret.

Țin să punctez că toate acestea s-au realizat în mai puțin de 90 de zile.

Totodată vreau să aduc pe această cale mulțumirile mele tuturor celor care au făcut posibile aceste rezultate, echipei mele de consilieri, colegilor din unitățile subordonate Ministerului Tineretului Şi Sportului. Nu în ultimul rând, doresc să transmit toată recunoştința mea Doamnei Ministru Gabriela Szabo pentru deschiderea şi sprijinul oferit pe toată durata mandatului meu şi urez mult succes viitoarei echipe de conducere asigurându-i de întreg suportul meu.

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperației)
Relații la:
- *Mobil: 0741-335962; 0760-035933*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

S.O.S internauţi!

WI-FI - MOARTEA INVIZIBILĂ CARE DISTRUGE NOILE GENERAŢII - O PRECIZARE

Apariţia pe internet a materialului mai sus amintit, a determinat conducerea ziarului "Reflector Argeşean" să tragă un semnal de alarmă în primul rând mamelor care au copii până la varsta de 18 ani cu privire la efectele catastrofale pe care le pot avea folosirea exagerată a telefoanelor mobile şi implicit a internetului. Oamenii de ştiinţă prezic faptul că omenirea îşi va găsi sfârşitul datorită unor "efecte", datorită folosirii internetului precum şi a telefoanelor mobile. Rostul telefoanelor trebuie să fie doar stricte metode de comunicare foarte scurte dintre indivizi. Faptul că generaţia actuală a uitat să-şi transmită gândurile prin scris, reprezintă o mare greşeală a umanităţii. Sentimentele, gândurile şi preocupările, cel mai bine se pot transmite numai prin scris. Auditivul reprezintă o dezinformare a ideilor expuse prin telefon, având în vedere că individul "nu are posibilitatea, datorită rapidităţii să memoreze în creier ideile". Cu alte cuvinte, prin telefon ideile rămân "trunchiate", la fel ca şi convorbirile telefonice care sunt interceptate în prezent în folos penal. Oamenii de ştiinţă au precizat fără niciun fel de dubiu, că seara, înainte de culcare, circa 30 min, încăperea unde se lucrează cu calculatorul şi telefonul trebuiesc aerisite. Se mai precizează faptul că, după circa 50 min de lucru pe calculator, este obligatoriu 10-15 minute de aerisirea spaţiului şi o pauză a aceluia care lucrează. Se mai precizează că este necesar ca, în pauzele săptămânale de sâmbătă până luni dimineaţa, folosirea calculatorului intermitent, să nu se facă mai mult de jumătate de oră în 12 ore iar pentru telefon, nu sunt permise mai mult de 30 de convorbiri scurte de circa 1 minut. De aceea, oamenii de ştiinţă au precizat că la sfârşit de săptămână trebuie să schimbi mediul în care ai lucrat cele 5 zile, să părăseşti cu precădere oraşele, ducându-te într-un mediu unde se folosesc mai puţin mijloacele de telefonie şi internet. Adică, indicat este ca de la oraş, de sâmbătă până duminică, să te duci la sate unde încărcarea cu unde electro-magnetice este mai mică. De asemenea este indicat ca să nu locuieşti timp îndelungat în apropierea centralelor electrice de mare putere. Acest lucru face rău prin faptul că în jurul conducătorilor electrici se creează un puternic "câmp electric" dăunător sănătăţii. Datorită acestui lucru, oamenii de ştiinţă au recomandat tehnica îngropării cablurilor electrice în pământ pentru reducerea puterii câmpului electric, având în vedere faptul că pământul este un bun conducător de electricitate, creându-se cei 2 poli.

Nu sunt microunde, ci unde radio! Microunde „de joasă frecven ă" e aiurea spus. Microunde inseamnă înaltă frecven ă i acestea incep de la 3GHz (3000MHz). Dacă se emite si în banda de 5GHz, atunci vorbim de microunde. Nebunia e i mai mare, la bloc sunt multe routere, i ce-i mai rău, aproape nimeni nu le decuplează dacă n-au nevoie de internet. Nici noaptea! Lor cine le deschide ochii că trebuie sa le cupleze doar când au strictă nevoie de internet WiFi? Ceea ce pare să fie principala ameninţare pentru sănătatea noastră şi care, binenţeles, e cea mai ascunsă de media. O afacere mai mult decât de miliarde, legată de sectoarele în plină creştere cum ar fi telefonia sau tehnologia wireless în general, monopolizează informaţia, împiedicând să se ştie la nivel de mase un înspăimântător adevăr: expunerea la radiaţii de microunde de mica frecvenţă (Wi-Fi) este cauza demonstrată de daune cerebrale ireversibile, cancer, malformaţii, avorturi spontane, alteraţii de creştere a oaselor. Iar populaţia cu cel mai ridicat risc e reprezentată în absolut de copii şi de femei. Nu surprinde, deci, că acest fapt este cunoscut şi documentat în domeniu medical şi ştiinţific deja înainte ca tehnologia wi-fi să dea buzna în casele noastre, ajungând zi de zi la indemâna copiilor. Efectele biologice nu doar periculoase, ci letale ale acestei tehnologii au fost ţinute în secret pentru public pentru a conserva giganticele profituri ale companiilor şi pentru a hrăni buzunarele personajelor ca Bill Gates, Steve Jobs şi Carlo De Benedetti. Cum a demonstrat profesorul John Goldsmith, consilier al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii în pidemiologie şi Ştiinţe ale Comunicării, expoziţia la radiaţii de microunde Wi-Fi a devenit prima cauză de avorturi spontane: 47,7% dintre cazurile de expunere la aceste radiaţii, cazurile de avorturi spontane au loc înainte de prima săptămână de sarcina. Iar nivelul de radiaţie care afectează femeile luate în examen pleacă de la 5 microwatt pe centimetru pătrat. Un asemenea nivel ar putea părea fără sens pentru o persoană care nu poartă statutul de om de ştiinţă, dar devine mai important dacă spunem că este sub ceea ce marea parte a studentelor primesc ca şi doză într-o clasă dotată de transmiţător Wi-Fi, în unele ţări plecând de la 5 ani în sus. Datele puţin mai preocupante sunt că nivelul de absorbire în cazul copiilor poate fi de zece ori mai mare decât în cazul adulţilor, pentru că ţesutul ncerebral şi măduva oaselor unui copil au proprietăţi de conductibilitate electrică diferite de cele ale adulţilor din cauza conţinutului ridicat de apă. Expoziţia la microunde de joasă frecventa permanentă poate induce "stres" cronic oxidativ şi nitrosativ şi poate dăuna mitocondriile celulare (mitocondriopatia). Acest "stres" poate cauza daune ireversibile asupra ADN mitocondrial (acesta e de 10 ori mai sensibil la stres oxidativ şi nitrosativ decât ADN'ul nuclear). ADN'ul mitocondrial nu e reparabil din cauza conţinutului scăzut de proteine histonice, deci eventuale daune (genetice sau de alt tip) se pot transmite la toate generaţiile succesive prin linia maternă. Organizaţia Mondială a Sănătăţii a evidenţiat aceste riscuri într-un document de 350 de pagini cunoscute ca şi "International Symposium Research Agreement No. 05-609-04 ("Efecte biologice şi daune asupra sănătăţii provocate de radiaţii de microunde – Efecte biologice, sănătatea şi mortalitatea în exces de radiaţii artificiale de microunde date de frecvenţe radio"). Secţiunea 28 tratează în mod specific problemele legate de funcţia reproductivă. Acest document a fost clasat drept "Top Secret" şi conţinutul sau ascuns de OMS şi de ICNIRP (International Commission on non-Ionizing Radiation Protection). Dintr-un atrăgător articol al lui Barrie Trower publicat de ediţia italiană a revistei Nexus, se pot înţelege riscurile principale pentru copiii expuşi la utilizarea celularelor sau a tehnologiei Wi-Fi. Iradiaţia de microunde la joasă frecvenţa influenţează procesele biologice care dăunează creşterea fătului. În plus, aceleaşi procese biologice sunt implicate în: - Bariera hematoencefalica: se formează în 18 luni şi protejează creierul de toxine. Se ştie că se alterează. - Teaca de mielină: e nevoie de 22 de ani pentru a se forma toate cele 122 de straturi din care e compusă. E responsabilă de toate procesele cerebrale, organice şi musculare. - Creierul: e nevoie de 20 de ani pentru ca acesta să se dezvolte şi vă asigur că celularele nu îl ajută în asta - Sistemul imunitar: e nevoie de 18 ani ca acesta să se dezvolte. Măduva oaselor şi densitatea oaselor sunt influenţate în mod important de microunde de joasă frecvenţa la fel ca şi globulele albe ale sistemului imunitar - Oasele: e nevoie de 28 de ani pentru o dezvoltare completă. Aşa cum am menţionat, conţinutul de apă în cazul copiilor face ca pe de-o parte oasele moi, pe de alta măduva să fie atrăgătoare pentru radiaţiile de microunde. Măduva oaselor produce celulele sângelui. În mod clar,cei care decid pentru noi subevaluează o pandemie de boli infantile până acum necunoscute tuturor celor 40.000 de generaţii de civilizaţie, care poate implica mai mult de jumătate dintre mamele/copiii iradiaţi în lume. În legătură cu acest subiect şi cu previziunile multor oameni de ştiinţă după părerea cărora, dacă se va continuă cu acest ritm difuzarea necontrolată a sistemelor Wi-Fi, până în anul 2020 cancerul şi mutaţiile genetice vor fi răspândite în toată lumea la nivel pandemic, multe ţări adoptă deja soluţii, lansând legi care limitează pentru copii folosirea celularelor şi eliminând din clase dispozitivele wireless. Comitetul Naţional Rus pentru Protecţia de Radiaţiile Non-Ionizante, într-un document propriu de cercetare intitulat "Efectele asupra sănătăţii copiilor şi adolescenţilor" a evidenţiat în copii expuşi la acest tip de radiaţii următoarele:1) creşterea cu 85% a bolilor Sistemului Nervos Central2) creşterea cu 36% a epilepsiei3) creşterea cu 11% a retardului mintal4) creşterea cu 82% a bolilor imunitare şi riscuri pentru făt . În 2002, 36.000 de medici şi oameni de ştiinţă din toată lumea au semnat "Apelul Freiburg". După zece ani, Apelul a fost relansat şi pune în gardă lumea întreagă în mod special împotriva utilizării Wi-Fi şi radiaţiei asupra copiilor, adolescenţilor şi femeilor însărcinate. Apelul Freiburg este un apel al medicilor internaţionali care din păcate în România a fost întâmpinat de un public foarte (exagerat de..) restrâns. Ce rămâne de făcut? Cum să ne protejăm pe noi înşine şi mai ales pe copiii noştri, de această ameninţare letală invizibilă? În curând vă voi pregăti un document util care să conţină cele zece sfaturi practice pe care vi le propun şi aici:

1. Nu lăsaţi copiii să folosească telefoanele celulare, decât în caz de urgenţă. Tolerate sms- urile, dar e mai bine să le reduceţi. În Franţa, nu degeaba a fost interzisă publicitatea telefoanelor celulare destinată minorilor sub 14 ani.
2. Folosiţi mereu hands-free cu cablu (nu cele wireless). Chiar şi folosirea difuzorului este utilă.
3. În caz de acoperire redusă sau lipsa completă, nu efectuaţi convorbiri. În aceste cazuri e necesară mai multă putere radiantă, cu efecte majore.
4. Folosiţi celularul cât mai puţin în mişcare,ca de exemplu în tren sau în maşină. Riscul constant să se reducă

   acoperirea creşte în aceste cazuri emisiunea de radiaţii.
5. Nu ţineţi celularul lipit de ureche sau în apropierea capului în timp ce sunaţi pe cineva, când radiaţiile sunt mai puternice. Duceţi telefonul la ureche după ce vi s-a răspuns la apel.
6. Nu ţineţi telefonul în buzunarul pantalonilor, în buzunarul cămăşii sau al gecii pe care o purtaţi.
7. Schimbaţi des urechea în timpul convorbirii şi, mai ales, reduceţi durata convorbirilor.
8. Folosiţi cât mai des, când e posibil, linia fixă, nu wireless, sau instrumente de instant messaging ca şi Skype sau similare.
9. Nu dormiţi cu telefonul lângă cap, de exemplu pentru a-l folosi pe post de alarmă.
10. Alegeţi mereu modele care au o valoare SAR redusă (grad de absorbţie specific al radiaţiilor).

Un al 11-lea sfat care, în ziua de azi mi se pare cel mai dificil de urmat: dacă trebuie neapărat să folosiţi un celular pentru a comunica cu lumea înconjurătoare, evitaţi smartphone-ul. Este în absolut cel mai periculos!

ÎN LOC DE PREFAŢĂ- CLIPE DE VIAŢĂ – MIRCEA ANDRIEVICI

Mircea ANDRIEVICI

CLIPE DE VIAȚĂ

În ultimul timp am simțit un impuls de a scrie de nestăpânit. Am ezitat pentru că am primit tot felul de sfaturi-îndemnuri pro sau contra. Ba chiar unul m-a pas pe gânduri. Sentențios, un amic mi-a spus abrupt *„Lasă-te de scris, că tot nu interesează șt nimeni ce scrii".* M-am simțit puțin descumpănit şi chiar un pic demobilizat. Apoi mi-am adus aminte că e bine să asculți sfaturile iar după aceea să faci cum te taie capul. Pe cei mai mulți îi intrig pentru că nu mă pot fixa într-o anumită zonă a vieții cetății. Nu pot să creadă că n-am partipriuri. Un singur lucru e cert. În venele mele curge sânge kaki (înțeleagă fiecare ce vrea) şi noțiunile de patrie şi patriotism îmi sunt sfinte. Incredibil, dar adevărat este faptul că am o silă viscerală față de politic. Silă cu sorginte în originea mea de burghez bănățean. Ca toată lumea sau ca aproape toată lumea am făcut şi concesii intrând în UTM şi PCR, dar numai în momentul când absența acestui gest îmi periclita cariera. Asta este de acum istorie, cert fiind doar că n-am crezut în nicio ideologie, deşi am dansat cum era muzica. Preiau cu plăcere dintr-un articol al lui Răzvan Eharhu o zicere a lui Cicero (43 î.Hr.): *„Vremurile sunt grele. Copiii nu-şi mai ascultă părinții şi toată lumea scrie cărți".* Chiar aşa, pentru cine şi pentru ce scriu? Nu ştiu şi nici nu caut răspuns. Scriu şi gata. Poate cineva va avea curiozitatea şi răbdarea să mă citească. Dacă nu, atâta pagubă! Nu dezvălui nu ştiu ce secrete şi nici nu vreau să-l impresionez pe cititor. Nu am nici prea mult talent literar. Din când în când îmi revărs pe hârtie supraplinul amintirilor şi nostalgiilor. Nu am nici orgoliul de a-mi vedea tipărite trăirile. Atunci? Aşa cum am mai spus, scriu şi gata. În zilele de după pensionare nu am fost prea surprins - de altfel mă aşteptam - să constat că disponibilitatea mea de a-mi împărtăşi experiența şi sentimentele nu interesa aproape pe nimeni. Tot mai des îmi revin în minte secvențe din viața mea, cele mai îndepărtate fiind mai clare decât cele recente. Astfel s-a născut ideea acestei cărți care să-mi cuprindă amintirile. Cine nu are amintiri? Scrisă pentru nimeni şi pentru nimic, lucrarea nu are structura unor memorii. Evenimentele sunt prezentate relativ haotic, fără o ordine cronologică şi uneori fără nicio legătură între ele. Cititorule, te salut şi îți admir curajul de a mă citi, iar dacă o faci până la capăt - chiar eroismul.

AUTORUL BUCUREŞTI, 24 MARTIE 2010

ŞI M-AM ÎNTORS ÎN TIMP... VIZITÂND MUZEUL TRANSMISIONIŞTILOR MILITARI

Am avut onoarea sa particip joi 19 noiembrie 2015 la adunarea generală a Asociației Cadrelor Militare în Rezervă din Armele -Transmisiuni, Informatică şi Război Electronic, care a avut loc în incinta Muzeului Comunicațiilor şi Informaticii Bucureşti, ocazie cu care am reuşit să vizitez şi acest lăcaş de cultură al Armatei Române. M-am aşezat onorată la masa discuțiilor cu cadrele militare, care au purtat cândva gradele, pe umerii uniformelor kaki şi au dus bocancii în picioare ani de zile servind Patria. Mi-am permis să trec cu privirea peste frunțile înalte ale celor prezenți, când am auzit vocea Generalului în rezervă, Ionel Dumitrescu care se adresa colegilor: „Stimați camarazi, sunteți de acord că suntem în rezervă dar nu şi în retragere"! Am simțit dintr-o dată o stare de bine şi o siguranță stând între dânşii, gândindu-mă la atacurile teroriste ce avuseseră loc la Paris cu doar câteva zile în urmă. Am înțeles că țara noastră are un real potențial prin contribuția şi serviciile acestor „Oameni Mari", în cazul unui război. Că tinerii militari au fost formați şi pregătiți de aceşti „coloşi" ai Armatei Române. Din rândul acestor „coloşi" au făcut parte personalități importante ale Armatei Române, având în vedere faptul că transmisiunile, în orice țară, reprezintă „sistemul nervos al acestei țări". Pe înțelesul tuturor, sistemul nervos este sistemul de comunicații civile care „trăieşte latent" prin STS, iar în timp de război, conducerea este luată de militari. În sala arhi-plină am văzut oameni cu părul grizonat şi, deşi vârstnici, arătau ca nişte tineri prin modul de abordare a problemelor militare de specialitate, dovedind că şi ei reprezintă „înțelepciunea acestui popor", care nu se dobândeşte la nivelul „străzii" la 20-30 de ani ci abia mai târziu, când oamenilor li se încărunțeşte părul. Am văzut diplomați, ataşați militari, profesori actuali şi foşti ai Academiei Militare a Armatei Române. Am văzut foşti comandanți de unități şi mari unități care au condus cu mână forte şi devotament „sistemul complicat" de transmisiuni al Armatei române. Cu emoție am ascultat până la sfârşit prelegerile şi cuvântările scurte dar convingătoare pe care unii participanți le-au prezentat precum: Generalul Marcu Stan, Ion Cerăceanu, general maior, fost comandant al Comandamentului de Transmisiuni, General de Brigadă Anton Toma, Gen. Bg. Dr. Vintea Dumitru, Col. Grigoraş Neculai, Col. Dr. Emil Tudose. Facem precizarea că locul unde a avut loc Adunarea respectivă, a fost cazarma Regimentului 48 Transmisiuni iar în prezent îşi desfăşoară activitatea „Centrul 48 Comunicații şi Informații Strategice". M-am retras la sfârşitul reuniunii să vizitez Muzeul, care a fost realizat în perioada 1999- 2000 şi inaugurat la data de 14 iulie 2000, cu ocazia sărbătoririi Zilei Transmisioniştilor. Domnul Titi Pipos, administratorul Muzeului mi-a stat la dispoziție cu informații legate de colecțiile muzeului care cuprind peste 10.000 de exponate şi obiecte prezentate cronologic. Cele mai valoroase colecții sunt de tehnică de comunicații şi informatică şi de carte veche. Printre obiectele care cuprind mijloace de transmisiuni se numără centrale telefonice, aparate telegrafice şi telefonice, stații radio, utilizate de subunitățile de transmisiuni la începutul secolului trecut, în primul şi al doilea război mondial şi până în prezent. Toate exponatele sunt prezentate printr-o scurtă descriere. Şi m-am întros în timp rătăcind prin sălile special amenajate în care sunt păstrate valorile militare ale armei comunicații şi informatică. Am pătruns într-un Univers fascinant şi am admirat cu emoție tehnica de comunicații folosită în cele două războaie mondiale. Am atins timid butoanele unor aparate şi am închis ochii simțind să țin un moment de reculegere pentru eroii transmisionişti căzuți la datorie. Cultivasem de mult în mine sentimentul patriotic, dar după această "călătorie în timp" prin istoria interesantă a armei "transmisiuni", care a trecut prin cele două războaie mondiale, m-am "reîntors" fascinată în prezent. Este o adevărată atracție să vezi o parte din latura istoriei militare, a tehnicii de transmisiuni, conservată atât de bine astfel încât să fie transmisă mai departe viitoarelor generații. Printre obiectele istorice se numără una dintre maşinile Eigma. Una dintre puținele din lume care mai este încă în stare de funcționare. Era utilizată pentru criptarea şi decriptarea de mesaje secrete. Din colecția tehnică mai fac parte: centrala telefonică Ericsson- model rusesc, capacitate 12 numere, fabricație 1916, folosită în primul război mondial, aparatul telegrafic Morse- model francez, folosit în al doilea război mondial, stația radio C.Lorenz Tempelhof, model german, fabricație 1942 Berlin, folosită în al doilea Război Mondial, stația radio R-353, model sovietic de spionaj, fabricată la sfârşitul anilor '60, în timpul Războiului Rece. Tot aici se găseşte şi centrala telefonică a lui Nicolae Ceauşescu, folosită la" Punctul de Conducere al Comandatului Suprem, între anii 1984-1989 – şi centrala telefonică manuală BC-7500, a fost fabricată la Electromagnetică. În inchieiere vreau să aduc un salut respectuos personalului care se ocupă de administrația muzelui şi să vă comunic că, Muzeul Comunicațiilor şi Informaticii este singurul loc public din România unde se pot vedea astfel de obiecte istorice folosite în comunicații şi transmisiuni. Pentru vizitare nu se percepe nicio taxă, iar toate impresiile sunt consemnate în Cartea de onoare a Muzeului.

LUCIANA MARINESCU

Evoluţia principalilor indicatori economico – sociali în perioada 01.09 – 30.09.2015

(date operative)

Câştigul salarial mediu brut realizat în luna septembrie 2015 în judeţul Argeş a fost de 2409 lei, în creştere cu 6 lei (+0,2%) comparativ cu nivelul realizărilor salariale din luna august 2015. Evoluţia uşor ascendentă a fost cauzată de dinamica pozitivă a câştigurilor salariale din sectorul servicii (+2,0%). Raportat la realizările salariale înregistrate în aceeaşi lună a anului precedent, dinamica câştigului salarial mediu brut la nivelul judeţului a fost pozitivă, creşterea totală de 99 lei (+4,3%) fiind susţinută de toate sectoarele economice. În luna septembie a.c.

Câştigul salarial mediu net realizat a fost de 1738 lei, mai mare cu 10 lei (+0,6%) comparativ cu realizările salariale din luna august 2015. Creşterea înregistrată la nivelul judeţului a fost determinată de câştigurile mai mari înregistrate în sectorul servicii (+1,9%). Faţă de luna corespunzătoare din anul 2014, câştigul salarial mediu lunar net a fost mai mare cu 70 lei (+4,2%) urmare a câştigurilor mai mari înregistrate în toate sectoarele economice.

În luna septembrie 2015, în majoritatea activităţilor din sectorul economic nivelul câştigului salarial mediu net a fost mai mare faţă de luna august 2015. Creşterile câştigului salarial mediu net faţă de luna precedentă s-au datorat acordării de prime ocazionale (inclusiv prime trimestriale, pentru ,,Ziua petrolistului"), sume din profitul net şi din alte fonduri, dar şi realizărilor de producţie ori încasărilor mai mari (funcţie de contracte).

Câştigul salarial realizat în judeţul Argeş în luna septembrie a.c. a fost mai mic comparativ cu realizările medii la nivel naţional atât în valoare brută cât şi în valoare netă (-5,2%).

Efectivul salariaţilor la 30 septembrie a.c. în judeţul Argeş a fost de 139288 persoane, în creştere cu 217 persoane (+0,2%) faţă de efectivul salariaţilor de la finele lunii august 2015. Evoluţia uşor ascendentă a efectivelor de salariaţi comparativ cu luna precedentă s-a manifestat cu aceeaşi intensitate (+0,2%) în toate sectoarele economice.

Repartizarea salariaţilor pe sectoare de activitate ne arată faptul că 49,8% din numărul total al acestora activează în industrie şi construcţii, restul regăsindu-se în servicii (48,6%) şi în agricultură, vânătoare şi servicii anexe, silvicultură şi pescuit (1,6%).

Comparativ cu finele lunii septembrie 2014, efectivul total al salariaţilor a crescut cu 2988 persoane (+2,1%) ca urmare a dinamicii pozitive înregistrate în sectoarele de activitate industrie şi construcţii (+1,3%) şi în servicii (+3,2%).

Numărul şomerilor înregistraţi la 30 septembrie 2015, potrivit datelor furnizate de Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Argeş, a fost de 12941 persoane, în creştere cu 61 persoane (+0,5%) faţă de luna precedentă şi în scădere cu 1706 persoane (-11,6%) comparativ cu sfârşitul lunii septembrie 2014.

DIRECŢIA DE STATISTICĂ ARGEŞ

Dosarele istoriei

AUDIENŢA MAREŞALULUI ANTONESCU LA REGELE MIHAI (ÎNREGISTRARE DIN ARHIVĂ)

Mareşalul: Să trăieşti, Majestate! (Se aude şi vocea lui Mihai Antonescu spunând ceva asemănător).

Regele: Domnilor, nu este timp de pierdut, aţi adus ţara, cu toate reprezentările ce v-am făcut, într-o situaţie din care numai încetarea imediată a luptei şi gonirea germanilor din ţară, o pot salva.

Mareşalul: Majestatea sa se înşeală…

Regele. Mai întâi obişnuieşte-te să vorbeşti cuviincios. Ce-i aia, Majestatea Ta?

Mareşalul: Majestatea Ta…

Regele: Voastră.

Mareşalul: Voastră, dacă vreţi.

Regele: Nu că vreau, trebuie.

Mareşalul: Astăzi sunteţi nervos.

Regele: Da, pentru că D-ta când te-am chemat azi dimineaţă m-ai tratat ca pe un nimic (dând cu pumnul în masă). Nu-ţi permit să-ţi arogi drepturi asupra persoanei mele. Crezi D-ta că am să admit să mi se uzurpe prerogativele şi eu să asist ca un incapabil la sfărâmarea ţării mele?

Mareşalul: Dar cine o sfărâmă?

Regele: Voi toţi şi când vă chem, nu aveţi timp pentru Regele ţării.

Mareşalul: Voiam să vă spun că vă înşelaţi dacă credeţi că salvaţi ţara printr-un armistiţiu.

Regele: Nu v-am chemat să-mi faceţi observaţii şi să vă daţi păreri. Scopul pentru care v-am chemat este să trimit de aici, din biroul meu, telegrama alăturată, privind încetarea ostilităţilor cu naţiunile aliate. Urmează o pauză, apoi:

Mareşalul: Citeşte Domnule Antonescu şi vezi, crezi că Mareşalul poate trimite o telegramă ca asta?

Ică: Cine a făcut-o?

Regele: Ce vă priveşte. Dacă n-o daţi o dau eu.

Mareşalul: Cum vă puteţi închipui că Mareşalul poate trăda aliaţii germani şi a se arunca în braţele Rusiei?

Regele: Cine trădează, Domnule? Dumneata sau nemţii. Dumneata ai garantat frontiera Germaniei sau Germania pe a României. Dacă e garanţia pe Milcov, pe Argeş, (strigând) pe Olt?

Mareşalul: Nu sunt surd. De ce strigaţi?

Regele: Ba eşti. Altfel ai fi auzit vuietul ţării. Scurt: Domnule Mareşal, dai telegrama sau nu?

Mareşalul: Nu! Aşa, nu!

Regele: Dar cum?

Mareşalul: Să iau contact cu Germania?

Regele: Ce e. Ne târguim aici, Domnule Antonescu.

Mareşalul: Mareşal Antonescu.

Regele: Domnule Antonescu, de patru ani îmi uzurpi drepturile. N-ai avut nici încrederea, nici simpatia mea.**De patru luni lucrez cu opoziţia să salvez ţara.** Mă crezi, o ştiu bine, un copil bâlbâit şi prost. Dar aceasta o vor judeca românii mei. Dar dacă crezi că sunt trădător vei încerca cea mai cumplită deziluzie. Sunt Regele ţării şi al D-tale. Vreau să scap ţara şi (lovind cu pumnul în birou) nimeni şi nimic nu-mi poate sta împotrivă.

Mareşalul: Majestatea Voastră este tânăr şi fără experienţă.

Regele: Suferinţa este o experienţă.

Mareşalul: Nu poţi dispune de ţară dacă…

Regele: Sunt şeful armatei şi ordinul Meu a fost dat.

Mareşalul: (violent). Ce ordin? Ştie Măria Ta că Majestatea Ta ar putea pierde Tronul?**Regele:** Mă ameninţi? Dumneata pe Mine? Te-am adus Eu la cârmă? Crezi că mai ai puterea să ordoni aici? Şi D-ta, D-le Mihai Antonescu, faci cauză comună cu şeful D-tale?

Ică: Majestate, comiteţi o eroare şi o imprudenţă judecând astfel pe Mareşal.

Regele: D-ta dai sau nu telegrama?

Ică: Dl Mareşal trebuie să hotărască.

Regele: Aici şi de aici înainte hotărăsc Eu. V-am oferit prilejul să vă salvaţi şi pe voi. Am vrut să vă adăpostesc chiar. Vă voi adăposti şi acum, dar în beciu. Domnilor, sunteţi arestaţi!

Se aud zgomote de paşi, uşi deschise şi strigăte: Sus mâinile!

Mareşalul: Cum, eu mareşalul ţării…

Regele: Vax! Luaţi-i de aici. Să vie generalul Sănătescu.

MATERIAL PRELUAT

DEŞTEPTAREA ROMÂNIEI 1848

Voi ce staţi în adormire, voi ce staţi în nemişcare,
N-auziţi prin somnul vostru acel glas triumfător,
Ce se-nalţă pîn' la ceruri din a lumei deşteptare,
Ca o lungă salutare
Cătr-un falnic viitor ?
Nu simţiţi inima voastră că tresare şi se bate ?
Nu simţiţi în peptul vostru un dor sfînt şi românesc
La cel glas de înviere, la cel glas de libertate
Ce pătrunde şi răzbate
Orice suflet omenesc ?
Iată! lumea se deşteaptă din adînca-i letargie !
Ea păşeşte cu pas mare către-un ţel de mult dorit
Ah! treziţi-vă ca dînsa, fraţii mei de Românie!
Sculaţi toţi cu bărbăţie,
Ziua vieţei a sosit !
Libertatea-n faţa lumei a aprins un mîndru soare,
Ş-acum neamurile toate cătră dînsul aţintesc
Ca un cârd de vulturi ageri cu-aripi mîntuitoare
Se cerc vesel ca să zboare
Către soarele ceresc!
Numai tu, popor române, să zaci vecinic în orbire ?
Numai tu să fii nevrednic de-acest timp reformator ?
Numai tu să nu iei parte la obşteasca înfrăţire,
La obşteasca fericire,
La obştescul viitor ?
Până când să creadă lumea, o ! copii de Românie!
C-orice dor de libertate a perit, s-a stins din voi ?
Până cînd să ne tot plece cruda, oarba tiranie
Şi la caru-i de trufie
Să ne-njuge ea pe noi ?
Până cînd în ţara noastră tot străinul să domnească ?
Nu sînteţi sătui de rele, n-aţi avut destui stăpîni ?
La arme, viteji, la arme ! faceţi lumea să privească
Pe cîmpia românească
Cete mîndre de români !
Sculaţi, fraţi de-acelaşi nume, iată timpul de frăţie!
Peste Molna, peste Milcov, peste Prut, peste Carpaţi
Aruncaţi braţele voastre cu-o puternică mîndrie
Şi de-acum pe vecinicie
Cu toţi mînile vă daţi!
Hai, copii de-acelaşi sînge ! hai cu toţi într-o unire
Libertate-acum sau moarte să cătăm, să dobîndim
Pas, români! lumea ne vede... Pentru-a Patriei iubire
Pentru-a mamei desrobire
Viaţa noastră să jertfim!
Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!
Care vede-n a lui ţară libertatea renviind,
Fericit, măreţ acela care sub un falnic soare
Pentru patria sa moare,
Nemurire moştenind.

VASILE ALECSANDRI

EFECTUL "PE PICIOR" AL MARII POLITICI DE PRIVATIZARE DIN 1991 ŞI PÂNĂ ÎN PREZENT

Blestemul „COLECTIV": Proprietarul CLĂDIRII unde a funcţionat CLUBUL GROAZEI are LEGĂTURI ASCUNSE cu MAFIA RUSEASCĂ

Iată că politica marii privatizări impusă României imediat după 1990, face de această dată şi victime umane, nu numai victime economice. Amintim faptul că în 1991, prin O.G. 834 semnată de fostul prim-ministru Stolojean, se stabilea faptul "că terenurile pe care au funcționat fostele întreprinderi ale Statului Român sunt cele care sunt necesare". Cu alte cuvinte, orice metru pătrat de teren peste necesarul producției, trebuia să intre în proprietatea statului care putea să-l vândă. Numai că realitatea a fost alta, în momentul când, prin legea privatizării, o serie întreagă de funcționari şi conducători ai întreprinderii au delimitat suprafața terenurilor pe care erau construite întreprinderile, cum au avut interesul, un grup de oameni. Ulterior, aceşti conducători ai întreprinderii, nu au mai ținut cont de suprafețele pe care şi-au desfăşurat activitatea iar în consecință, cu de la sine putere şi cu sprijinul ministerelor, au obținut "certificate" de atestare a proprietății. Şi acestea au fost modificate în decursul anilor, de această dată, cu prijinul mafiei de la autoritățile locale, cu precădere orăşeneşti, iar consiliile de administrație şi adunările generale care au făcut vânzarea patrimoniului, s-au extins nelegal asupra unor suprafețe de teren. Dacă putem da ca exemplu, în Piteşti, fostele întreprinderi de stat de pe Str. Depozitelor, au ocupat terenuri care nu le-au aparținut, ajungând ilegal până la marginea râului Argeş iar în față până la strada principală. Acelaşi lucru s-a întâmplat cu marile întreprinderi precum: Fabrica de bere, fabrica "Spicu" de pâine, fabrica "Argeşeana", Fabrica de Cauciuc şi altele, care, în mod abuziv s-au "auto-împroprietărit" până la şoseaua Centrul Piteştiului până la ieşirea spre Bascov. De aceea, credem că DNA şi Parchetele să se auto-sesizeze şi să ceară actele de privatizare inițială şi să se constate modul în care au intrat în posesia unor suprafețe de teren care trebuiau să aparțină domeniului public al statului. Acest lucru a reieşit şi din materialul pe care îl publicăm în continuare, când fostul patron al fabricii de încălțăminte "Pionierul", a sesizat organele de cercetare penală, şi cu privire la modul fraudulos în care s-a privatizat fabrica. Rămâne doar să vedem efectele.

Fabrica de încăl ăminte, în clădirea căreia activa Club Colectiv, a fost func ională până la mijlocul anilor '90 Offshore-urile cipriote controlate de Gideon Zelivansky, proprietarul de acum al Pionerul SA, firma care de ine spa iile fostei fabrici de încăl ăminte, au legături cu britanicul Stephen John Kelly, un paravan din Marea Britanie al interlopilor din spa iul ex-sovietic. Fosta fabrică comunistă de încăl ăminte „Pionierul", care din anii '80 avea un contract cu celebrul producător german de încăl ăminte Adidas, a fost privatizată în 1994, printr-un program care a permis angaja ilor să preia ac iuni. „În realitate, ac iunile au fost controlate de doar două persoane, directorul economic i cel general. Este vorba de Eugen Voicu i Angela Pache. Eu, i restul salaria ilor, nu am primit ac iuni", se plânge Doina, fostă salariată la „Pionierul".

"Familia lui Voicu" face dezvăluiri

Imediat după privatizare, Voicu i Pache s-au certat, primul rămânând cu spa iile, a doua cu produc ia. De altfel, Angela Pache i fiica sa, Raluca, de in acum una din firmele autohtone importante din acest domeniu. De i „Pionierul" fusese privatizată gratuit spre angaja i, Eugen Voicu a reu it să controleze fosta firmă de încăl ăminte prin intermediul unui Consiliu de Administra ie (CA) care ar fi trebuit să reprezinte salaria ii. De fapt, din acesta au făcut parte prieteni i rude ale acestuia. Este vorba de Michaela Dana Niculescu, cumnata lui Voicu, sau Adrian Mitu i Anghel Udrescu, fo ti salaria i loiali acestuia. Nu am putut să-l contactăm pe Eugen Voicu pentru a- i spune punctul de vedere. Locuin a sa este închiriată, iar administratorul de bloc a refuzat să ne pună în contact cu acesta. La începutul anilor 2000, în ac ionariat apare i omul de afaceri Mustafa Gozal care de ine pachetul de 27,5% din ac iunile de la „Pionierul". Asta până în 2007, când acesta î i vinde ac iunile unui offshore. Este vorba de Teamset Consultants Limited din Nicosia, Cipru, via ZG Proiect Solid Developer srl, din Pite ti. Această firmă de tip căsu ă po tală era reprezentată de Gideon Zelivansky, cetă ean israelian, contra unei sume de 2,75 milioane de euro, care trebuiau să fie plăti i ini ial până la sfâr itul anului. Zelivansky nu a plătit decât 500.000 de euro, chiar dacă primise o ree alonare a ratelor. În 2010, Mustafa Gozal face o plângere la Direc ia Na ională Anticorup ie (DNA) pentru în elăciune. DNA: Un milion de euro pentru "Pionierul" au venit de la o firmă fără activitate. Anchetatorii descoperă că Zelivansky era i proprietarul, în acte, al offshore- ului Teamset Consultants. El este trimis în judecată în urma anchetei privind vânzarea fabricii „Pionierul", pentru în elăciune i evaziune fiscală. Tribunalul Bucure ti l-a condamnat pe israelian, în 2014, la zece ani de închisoare i la plata unor despăgubiri de 1,75 milioane de euro către Mustafa Gozal, i 2,5 milioane de lei către bugetul de stat. Decizia nu este executorie, apelul judecându-se în această perioadă la Curtea de Apel Bucure ti.

Majorarea de capital

La numărul avocatei lui Zelivansky, Berta Stan, ne-a răspuns o apropiată a sa care ne-a declarat că aceasta este plecată în Asia i nu poate fi contactată. Zelivansky a cumpărat de la Gozal pachetul de ac iuni prin intermediul firmei sale ZG Proiect Solid Developer (administrată de offshore- ul Menta Investments). Pentru că nu avea activitate, ZG Proiect Solid Developer a încheiat un contract de împrumut cu offshore-ul Teamset Consultants pentru a justifica provenien a banilor cu care se cumpăra ac iunile la Pionerul SA. Cei 1.018.717 euro vin din Cipru în conturile ZG Proiect Solid Developer. Pe 21 decembrie 2006, Gozal î i cedează ac iunile în schimbul a 2,75 milioane de euro. Din această sumă, Zelivansky a achitat doar 500.000 de euro. Apoi a trecut la o majorare de social, cumpărând tot el noile ac iuni emise. A a că a ajuns să de ină 90% din "Pionierul SA".

Legături ruse prin Anglia

Teamset Consultants Ltd i Menta Investments Ltd., cele două offshore-uri controlate de Zelivansky, au fost implicate i în preluarea de la stat a Fabricii de esătorie „Suveica" i a spa iilor Administra iei Căminelor i Cantinelor Studen e ti. Zelivansky nu este stabilit în România, iar autorită ile au descoperit că acesta nu avea afaceri sau bunuri în Israel, care să poate fi executate, părând astfel un paravan. De fapt, Teamset Consultants i Menta Investment au legături cu britanicul Stephen John Kelly. Conform presei din Albion, The Guardian mai exact, acesta a fost folosit de mafia rusă ca director fals în mai multe firme din Insulele Virgine Britanice, care au pus la punct o schemă de evaziune fiscală de 140 de milioane de sterline a statului rus.

Modelul condamnărilor din Brazilia

Nicolae Prodanof acuză i autorită ile române pentru că, în anii '90, privatizările s-au făcut după ureche. „Când am auzit de incendiu în noaptea respectivă, nu eram sigur că a fost la "Colectiv". Acum, la fabrica Dâmbovița (n.r. – fosta Tăbăcărie Națională, alături de "Pionierul") sunt depozite întregi cu drogați, câini morți, şi-au bătut joc de tot. Ăsta-i rezultatul acestor furti aguri. Să se revadă toate privatizările, pentru că i-au bătut joc de toată ara. Este momentul să intre DNA în ac iune i să verifice toate aceste privatizări", a mai tunat mo tenitorul lui Nicola Prodanof.

Tragedie asemănătoare

În încheiere, acesta a mai amintit că în Brazilia a avut loc, în urmă cu doi, o tragedie asemănătoare. „Cum să bagi 400 de persoane întro clădire cu o singură ieşire? Acum doi ani, în Brazilia a fost un caz similar, în care au murit 250 de persoane. I-au băgat la puşcărie pe toți. Acolo au fost găsi i vinova i i ăia de la pompieri, care au făcut acte pe sub mână i au luat ciubucuri, şi de la primărie, proprietarii, toți", a încheiat acesta. Nicolae Prodanof solicită autorită ilor să analizeze privatizările suspecte pentru a-i pedepsi pe vinova i. Nicola Prodanof este cel care a deschis, în jur de 1913, Fabrica „Pionierul" pe cheiurile Dâmbovi ei. Ini ial se numea Bourul i apoi Talpa. Nepotul său, Nicolae Prodanof, a plecat în anii '70 în Brazilia, iar după Revolu ie a cerut i retrocedarea „Pionierului". Nu a avut succes. Contactat telefonic de EVZ, acesta s-a arătat emoționat de tragedia din urmă cu zece zile. Nicolae Prodanof a lansat o serie de critici dure la adresa guvernanților şi a precizat că vinovații în cazul clubului "Colectiv" trebuie să primească mulți ani de închisoare.„ E crimă, domnule, e crimă! Nu se discută! Patronii sunt vinovați în primul rând, pentru că ei au dat ciubucuri pentru a putea să scoată documentația şi să fie în regulă, aşa-zisa „în regulă", adică o minciună", a acuzat acesta. „To i trebuie pedepsi i zdravăn, cu ani grei de pu cărie. Să intre la pu cărie toată lumea vinovată, de la ministru până la responsabilul cu siguran a", este sfatul său pentru anchetatori.

PRELUAT DIN HTTP://WWW.EVZ.RO/

Spargem Munte după Munte, cu "Horticultorul Cioloş" în frunte

CEEA CE ERA DE DEMONSTRAT! BIOGRAFIE OARECUM MISTERIOASĂ, TOTAL NEPOTRIVITĂ CUIVA CARE TREBUIE SĂ REPREZINTE CU ADEVĂRAT INTERESELE ROMÂNIEI

Iohannis a ales .....până a cules

Dacian Cioloş, Premierul desemnat de preşedintele Klaus Iohannis este unul dintre politicienii români a cărui voce aproape că nu s-a auzit în spaţiul public, deşi funcţiile deţinute de el pînă acum ar fi putut să-i asigure o mare notorietate. Pentru el, în numele lui, totdeauna a vorbit altcineva: de la Traian Băsescu, la Barosso pînă la Junker! Biografia sa este un oarecum misterioasă, total nepotrivită cuiva care trebuie să reprezinte cu adevărat interesele României, într-o perioadă foarte complicată, cînd toţi şefii de stat şi de guverne din Europa fac eforturi vizibile pentru apărarea intereselor ţărilor lor. Dacian Coloş este nepotul controversatului chestor de poliţie Virgil Ardelean, cunoscut sub numele Vulpea. S-a născut în Zalău în anul 1969 şi a terminat Facultatea de Horticultură din cadrul Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Cluj (1989-1994). Practic, din acel moment, întreaga lui viaţa s-a derulat în afara ţării, fiind şi căsătorit cu o franţuzoaică, despre care presa a scris că ar fi fiica unui unui ofiţer cu funcţie foarte mare în cadrul serviciilor secrete franceze (DST), dar şi nepoata fostului Ministru de externe al Franţei, Michel Barnier. Doamna Cioloş, de altfel, nu a apărut aproape niciodată în spaţiul public din România, cu excepţia unei reunuini a femeilor, alături de Andreea Esca şi Gianina Corondan! Iată traseul lui Dacian Cioloş, aşa cum este prezentat pe pagina sa de pe Wikipedia: A urmat apoi studii de agronomie aprofundată, specializarea "Sisteme de producţie şi Dezvoltare rurală" la École Nationale Supérieure Agronomique (ENSAR) din Rennes, Franţa, beneficiind de o bursă guvernamentală franceză (1995-1996) şi un master ştiinţific (DEA) în "Economia dezvoltării agricole, agroalimentare şi rurale" la École Nationale Supérieure Agronomique (ENSAM) şi Université Montpellier I (1996-1997). Începând din anul 2000, este doctorand în economia dezvoltării agricole, agroalimentare şi rurale la Institutul Naţional de Cercetări Agronomice (INRA) din cadrul École Nationale Supérieure Agronomique Montpellier (ENSAM). În anul 2000, a devenit membru al Grupului din Bruges, grup european independent de analize şi propuneri privind Politica Agricolă Comună şi Uniunea Europeană. După absolvirea masteratului, lucrează ca agroeconomist stagiar la Comisia Europeană de la Bruxelles, în cadrul Diviziei de Dezvoltare rurală a Direcţiei Generale de Agricultură (martie – iulie 1997, aprilie 1999). Între anii 2002–2003, lucrează la Comisia Europeană, Delegaţia CE în România, ca Manager cu Ţintă Agricultură şi Dezvoltare Rurală, SAPARD. Abia în anul 2005 revine în ţară în cadrul Ministerului Agriculturii, fiind mai întîi consilier al ministrului Gheorghe Flutur, cunoscut ca ultra-băsist, apoi subsecretar de stat şi, între 11 octombrie 2007 – 22 decembrie 2008, chiar Ministru al agriculturii. În februarie 2010, la propunerea lui Traian Băsescu şi cu susţinerea PDL, Dacian Cioloş devine comisar european în mandatul lui Manuel Barroso, după care s-a întors ca membru în Comisia prezidenţială a lui Traian Băsescu pentru politici publice de dezvoltare a agruculturii. În prezent este consilierul actualului Preşedinte al Comisiei Europene Jean-Claude Junker.

Cioloş nu reprezintă România ci mai degrabă conducerea UE

Biografia lui Dacian Cioloş îl prezintă mai degrabă ca pe un reprezentant al Franţei, decît unul al României în structurile europene, fiind, de altfel susţinut „pe faţă" de Franţa la obţinerea funcţiei de Comisar european! Iată, de pildă, ce scria publicaţia „The Irish Times": „Franţa a făcut lobby pentru a susţine un candidat din partea României pentru acest domeniu important al UE, care controlează bugetul de 55 miliarde de euro aferent Politicii Agricole Comune, dar a devenit din ce în ce mai evident că Bucureştiul nu va obţine postul, ca urmare a suspendării în 2008 a fondurilor europene pentru agricultură acordate României, din cauza unor nereguli"! Cu toate acestea, deşi chiar Germania s-a opus, Dacian Cioloş a obţinut postul de comisar european pentru agricultură!

DACIAN CIOLOŞ ESTE ANCHETAT ÎNTR-UN DOSAR PENAL

Marea problemă personală cu care vine în faţa opiniei publice proaspătul Premier desemnat este Dosarul penal nr. 203/P/2014, în care a fost deja audiat ca un„martor" ciudat, căci plîngerea penală în baza căreia a fost deschis la Parchetul de pe lîngă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie este îndreptată către domnia sa pentru infracţinea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, al. 1 din Noul Cod Penal! În iunie anul trecut, chiar Dacian Cioloş a cerut un răspuns din partea PICCJ pentru a i se preciza calitatea pe care o are în acest dosar, întrebînd Parchetul dacă are calitatea de suspect. Iată răspunsul pe care l-a primit şi care a fost publicat.

„Lumea justiţiei" încă de anul trecut

În acelaşi timp, tot PICCJ, sub aceeaşi semnătură a Cameliei Sutiman, îi răspunde şi lui Sandu Jean Cătălin, care făcuse pălîngerea, însă nu vorbeşte despre urmărirea penală in rem, ci pur şi simplu de începerea urmăririi penale în dosar:

Dar iată şi plîngerea formulată de Sandu Jean Cătălin împotriva lui DACIAN CIOLOŞ, pentru care s-a şi deschis Dosarul penal nr. 203/P/2014 (textul integral al plîngerii poate fi citit pe site-ul „Lumea justiţiei", la adresa de Internet http://www.luju.ro/static/files/2014/iunie/26/Plangere_penala_PICCJ_Sandu_Jean-Catalin-Dacian_Ciolos.pdf):

În ciuda răspunsului pe care PICCJ i l-a trimis lui Dacian Cioloş în iunie 2014, pe care-l vedeţi mai sus, în 8 aprilie 2015, adică doar acum cîteva luni, Dacian Cioloş a fost chemat la audieri la Parchetul General! Pentru a evita orice speculaţii, reproducem ştirea de presă aşa cum a apărut pe AGERPRES:

Dacian Cioloș, audiat la Parchetul General

Fostul ministru al Agriculturii Dacian Ciolo s-a prezentat miercuri la sediul Parchetului General, pentru a fi audiat de procurori în legătură cu o plângere penală depusă de fostul vicepre edinte al AVAS Jean Cătălin Sandu, condamnat în dosarul ICA. În luna martie 2014, Jean Cătălin Sandu a depus o plângere penală la Parchetul General în care îl acuza pe Ciolo de săvâr irea infrac iunii de abuz în serviciu. Jean Cătălin Sandu sus inea că, în calitate de ministru al Agriculturii, Dacian Ciolo a acceptat în anul 2008 constituirea ministerului ca parte civilă în dosarul ICA, cu suma de 60 milioane euro, însă decizia fostului ministru a fost luată în baza unor prevederi legale abrogate. În august 2014, Jean Cătălin Sandu, administrator al SC Benefica SA Bucure ti (firmă din grupul Grivco) în perioada 1 ianuarie 2002 – 28 ianuarie 2005, director al Direc iei Juridice din cadrul ADS în intervalul octombrie 2001 – mai 2005, membru AGA al SC ICA SA Bucure ti în 2003, secretar executiv al PC i vicepre edinte al AVAS, a fost condamnat la 6 ani de închisoare cu executare în dosarul ICA. E ceva aici care contrazice chiar şi logica: cum ar fi putut fi cineva să fie audiat ca martor într-un dosar deschis chiar împotriva lui? În mod normal, cînd se formulează o plîngere penală şi se deschide un dosar, partea este chemată la audieri şi, în funcţie de ce declară, coroborat cu alte probe, procurorul dă o soluţie:fie începerea urmăririi penale, fie neînceperea urmăririi penale! În Dosarul penal nr. 203/P/2014, deşi şefa secţiei din cadrul PICCJ i-a trimis lui Cioloş răspunsul de mai sus, totuşi procurorii au continuat cercetările, ceea ce înseamnă că, la data răspunsului, încă nu se încheiase ancheta, din moment ce anul acesta, în luna aprilie, Dacian Cioloş a fost chemat pentru audieri! Nu ştim în acest moment care este stadiul anchetei sau ce soluţie preconizează procurorii, însă este clar că, dacă va fi validat de Parlament ca Prim-ministru, Dacian Cioloş îşi va începe mandatul de Premier cu un dosar penal aflat în cercetare! Ceea ce încalcă flagrant cererile tinerilor din „Stradă", consultaţi chiar de Klaus Iohannis, care solicitau ca nimeni dintre cei bănuiţi că ar face obiectul cercetărilor penale să nu mai figureze în Parlament sau în Guvern! P.S. Aflu pe surse că din cabinetul Cioloş ar putea face şi Laura Ştefan, premiată recent de Ambasada SUA. Ea a fost colaboratoarea Monicăi Macovei şi una dintre cele mai sinistre băsiste din spaţiul public. A făcut parte din „Freedom House", iar acum este în „Expert Forum", alături de Sorin Ioniţă, şi el nominalizat ca posibil ministru! Acesta din urmă a fost la „negocierile" de la Cotroceni ca reprezentant al societăţii civile din partea „Expert Forum", alături de Cristina Guseth, care a venit din partea „Freedom House"! Iată, deci, că rezerva de cadre a lui Klaus Iohannis este luată direct dintre cei mai apropiaţi şi dragi colaboratori ai lui Traian Băsescu, super-băsiştii de la Freedom House şi Expert Forum! Dacă se vor confirma aceste nominalizări, am putea spune că acest cabinet este în mare măsură Cabinetul Monica Macovei!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „BULETINUL BASCOVENILOR“

Şcoala Bascov - renovată din temelii

Şcoala Bascov va fi cu siguranţă una dintre cele mai frumoase şi mai bine dotate unităţi de învăţământ din judeţ, după ce lucrările din cadrul proiectului de reabilitare, extindere şi modernizare vor fi finalizate. Cea mai spectaculoasă transformare o va suferi corpul vechi al şcolii, la care se execută ample lucrări. Practic, din vechea clădire nu vor mai rămâne decât fundaţia şi pereţii de cărămidă, evident consolidaţi, grinzile de susţinere, acoperişul, tâmplăria şi tot ceea ce înseamnă amenajări interioare fiind refăcute de la zero. În plus, acest corp este şi extins cu noi săli de clasă, oferind astfel elevilor şi cadrelor didactice un spaţiu de des-făşurare a activităţilor educative mult mai generos. În ceea ce priveşte clădirea nouă a şcolii, deja se lucrează la termoizolaţie, în vreme ce la interior se reamenajează atât sălile de clasă şi coridoarele, cât şi grupurile sanitare. Proiectul „Reabilitare şcoala generală din Bascov Centru, judeţul Argeş" este finanţat prin Programul Operaţional Regional, Axa prioritară 3 - îmbunătăţirea infrastructurii sociale, Domeniul major de intervenţie 3.4. - Reabilitarea, modernizarea, dezvoltarea şi echiparea infrastructurii educaţionale preuniversitare, universitare şi a infrastructurii pentru formare profesională continuă. Acesta are o valoare totală de 4.605.495,39 lei, iar durata de implementare este tot 15 luni. Cu ajutorul fondurilor europene se exucută lucrări de reabilitare şi modernizare la cele două corpuri ale unităţii şcolare, construite în 1938, respectiv 1987, şi cuprind reabilitarea termică şi arhitecturală, consolidarea structurii de rezistenţă, extinderea celor două clădiri, dar şi dotarea cu echipamente didactice moderne. Contractul de finanţare a fost semnat în vara anului trecut, în prezenţa primu-lui-ministru Victor Ponta şi a vicepremierului de atunci Liviu Dragnea, fiind vorba despre proiectul cu numărul 1500. Potrivit primarului Gheorghe Stancu, se estimează ca lucrările să fie gata în primăvara anului viitor.

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Culmea! Soţia deputatului Mircea Drăghici a scris un manual despre corupţie

Ştiaţi că soţia deputatului Mircea Drăghici, trimis în judecată de DNA săptămâna trecută, în celebrul dosar Consultanţa, a scris o carte despre... corupţie?! Se întâmpla în 2008, când Georgiana şi Mircea nu formau încă oficial un cuplu. Asta s-a întâmplat de abia în 2013, după divorţul parlamentarului, când cei doi si-au pus verighetele având o nuntă cu mare ştaif şi jumătate de cabinet Ponta, plus premierul din dotare, ca invitaţi. Ei, dar revenind la creaţia premonitorie, am putea spune, a Georgianei, aceasta este un manual despre ce nu este legal şi moral să faci atunci cand eşti factor de putere, de pildă ales... aşa ca viitorul tovarăş de viată (studiu de caz?). „Corupţia şi mass media" a apărut la Editura Universităţii Piteşti şi a avut tirajul epuizat în cerc restrâns, adică printre studenţii de la jurnalism care s-au grăbit să şi-o achiziţioneze ca să nu o supere pe autoarea, lector universitar la instituţia de educaţie amintită, ce le-a recomandat-o drept lectură obligatorie. Semn că este vorba despre o operă de căpătâi în analele academice, studenţii din anii terminali s-au inspirat din ea şi au inclus-o, volens nolens, în bibliografia lucrărilor de licenţă susţinute.

Revista de cultură „CURTEA DE ARGEŞ“ - editată de Acad. Gheorghe Păun

La dublă aniversare

Ne plac aniversările - şi cred că e bine să ne placă. Sunt momente de bilanţ, de rememorare a drumului, de reîncărcare şi de reajustare a proiectelor, de întâlnire cei apropiaţi, cu colaboratorii, de întărire a comunităţii. În cultură (ca de obicei, includ ştiinţa), comunităţile sunt importante, într-un anumit sens şi într-o anumită măsură, sunt cale şi scop, deopotrivă. Aniversările dau şi o mai bună perspectivă temporală, simplificând calendarele prin jalonare. Revista aniversează cinci ani de la apariţia primului număr (decembrie 2010), Clubul Iubitorilor de Cultură din Curtea de Argeş, prescurtat CIC, redenumit de o vreme CIC-Clubul revistei Curtea de la Argeş, împlineşte, tot în acest decembrie, zece ani de la înfiinţare. Revista s-a născut în preajma Clubului, acesta a revenit la revistă, închizând cercul.

Revista de istorie „DACOROMANIA“

Cine mai are grijă să fie respectate istoria şi demnitatea neamului românesc?

În România s-au făcut şi se fac greşeli politice ce intră în categoria erorilor istorice de neiertat. Constrânşi să se îngrijească de propria existenţă, sub presiunea unui individualism impus cu brutalitate de unii politicieni lipsiţi de coloană vertebrală şi de urmaşii kominterniştilor din anii 1948 -1964, mulţi dintre români nu-şi dau seama că în România s-a instaurat un regim de colonie, prin intrarea în vigoare a unor legi care produc aşa zise reforme „necesare" în domenii ca: proprietatea, administraţia, economia, învăţământul, cultura, armata şi politica. În războiul economic ce durează de peste 20 de ani, România a pierdut foarte multe. Bogăţiile solului şi ale subsolului sunt exploatate de companii străine în detrimentul statului român. Întreprinderile mari şi mijlocii româneşti au fost falimentate şi vândute la fier vechi. O treime din românii apţi de muncă lucrează în occident şi contribuie la prosperitatea acelor ţări. De la an la an constatăm că ţara nu mai este a noastră, fiind furată prin legi făcute împotriva naţiunii. Legea 217/2015, promovată de trei parlamentari P.N.L., consacră începutul sfârşitului democraţiei în România. Este o lege antiromânească, antidemocratică şi anticreştină. Părinţii şi bunicii noştri, care au făcut puşcărie politică pot fi re-condamnaţi începând cu 2015. Se elimină din circuit purtătorii de „etichetă" antisemită: Eminescu, Iorga, Goga, Slavici, Haşdeu, patriarhul Miron Cristea etc. La fel se procedează cu purtătorii de „etichetă" legionară:Cioran, Noica, Ţuţea, Mircea Eliade, mitropolitul Bartolomeu Anania, părintele Arsenie Boca şi mulţi alţii. Faptele acestor personalităţi româneşti sunt analizate şi apreciate conform hotărârilor judecătoreşti a instanţelor bolşevice din anii `50.

FELICITĂRI DE „SFÂNTUL NICOLAE“

Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor celor care îşi serbează onomastica cu ocazia “Sfântului Nicolae”, un călduros “La mulţi ani!”

ION GEORGESCU, primarul Oraşului Mioveni, urează locuitorilor din localitate care îşi serbează ziua de “Sfântul Nicolae”, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Bogaţi - ION GÎRLEANU, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia “Sfântului Nicolae”, un călduros “LA MULŢI ANI!” şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL urează colaboratorilor şi colegilor care îşi serbează onomastica cu ocazia “Sfântului Nicolae” “La mulţi ani”!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite cetăţenilor judeţului Argeş cu ocazia “Sfântului Nicolae”, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!”

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clienţilor şi prietenilor, cu ocazia “Sfântului Nicolae”, un călduros „LA MULŢI ANI!”

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor, cu ocazia “Sfântului Nicolae” fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Primarul comunei Coşeşti, ELISABETA TUDOSE urează consătenilor sărbătoriţi de “Sfântul Nicolae”, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani”!

Primarul comunei Albeştii de Argeş, SAVA VASILE, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează onomastica de “Sfântul Nicolae”, tradiţionalul şi nemuritorul “La mulţi ani”!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor, cu ocazia “Sfântului Nicolae”, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfântului Nicolae”, primarul comunei Răteşti, MATEI GHEORGHE, urează cetăţenilor comunei, tradiţionalul „La mulţi ani”!

MIHAIL BĂRBUCEANU, primarul oraşului Stefăneşti, doreşte să ureze tradiţionalul „La mulţi ani”, tuturor celor care îşi serbează onomastica de “Sfântul Nicolae”!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează cetăţenilor din această localitate, de “Sfântul Nicolae”, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! “La mulţi ani”!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia “Sfântului Nicolae” fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani”!

Cu ocazia “Sfântului Nicolae”, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!”

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează tradiţionalul „La mulţi ani” tuturor sărbătoriţilor comunei!

Primarul Ionel Dulamă al comunei Rucăr, urează cetăţenilor sărbătoriţi de “Sfântul Nicolae” tradiţionalul „La mulţi ani!” şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor colaboratorilor tradiţionalul “La mulţi ani”!

ASOCIAŢIA CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ, prin preşedinte col. (r) Ţânţarcu Alexandru, urează pensionarilor militari, cu ocazia “Sfântului Nicolae”, un călduros “La mulţi ani”!

Primarul comunei Băiculeşti - Nicolae Dragnea urează cetăţenilor din comună sarbătoriţi de “Sfântul Nicolae”, fericire şi numai bucurii! “La mulţi ani”!

O NOUĂ APARIȚIE A UNEI CĂRȚI DESPRE VIAȚA DE PRIMAR

De ce viaţa de primar într-o carte?

CUVÂNTUL AUTORULUI

Rădăcina neamului românesc are la bază două elemente definitorii: Primarul, Notarul, Popa şi Doctorul. Aceste entități funcționează de peste 2000 de ani sub diverse denumiri şi au contribuit esențial la pastrarea şi dezvoltarea națiunii române ca stat. De aceea, autoritățile țării au obligația esențială să sprijine aceste entități pentru că, națiunea română s-a născut la țară. Sigur este faptul că funcția de primar trebuie să constituie pentru Guvern, Parlament şi Justiție o prioritate esențială atunci când ia decizii de la cele mai simple până la cele mai importante. De aceea, credem că de la "vlădică", conducătorul statului trebuie să se consulte cu "TALPA ȚĂRII", reprezentată de primari şi chiar de Consiliul Local. Este foarte grav faptul că după 1990, conducătorii țării, de la preşedinte şi prim ministru la preşedintele Curții Constituționale, până la preşedinții celor două camere, ar trebui săptămânal o zi în care să parcurgă unele localități ale țării. Acest lucru nu i-ar strica nici preşedintelui Înaltei Curți de Casație şi Justiție şi chiar conducerii CSM. De ce? Pentru că aici, la țară, conducătorii noştri pot lua pulsul stării de fapt a problemelor care frământă alegătorii. Una dintre problemele cele mai importante la ora actuală, când unele mari puteri ale Europei desfăşoară cea mai neagră politică de „deznaționalizare" a României, prin politica numită „globalizarea". Cine este beneficiarul? În niciun caz majoritatea poporului român, ci doar marile puteri. Una dintre sarcinile de căpăteneie ale primarului trebuie să fie reprezentată de dozvoltarea turismului local, obiective de care satul românesc nu duce lipsă. Dacă primarul înțelege necesitatea promovării „fenomenului turistic", satul şi localitățile sale se dezvolta pe trepte superioare, fără ca Guvernul sa investească sume uriaşe în apă, canalizare şi drumuri. Fiecare gospodărie țărăneasca trebuie sa fie sprijinită nu de UE, ci de Guvernul Romaniei, iar sprijinirea să nu fie selectivă pentru copii, tineri sau adulți. Fiecare locuitor al satului românesc are obligația de a-şi înflori gospodăria în care s-a născut, iar prin dezvoltarea gospodăriei sale înfloreşte dezvoltarea statului. Amintim în acest sens, faptul că în timpul guvernării numită în prezent comunistă, satul românesc a contribuit esențial la plata datoriilor externe către puterile occidentale care ne-au furat şi ne fură şi în continuare aşa cum ne-au furat de peste 2000 de ani. De aceea, dorim să tragem un semnal tuturor primarilor localităților satului românesc, dar şi conducerii țării, să desfăşoare măsuri ferme pentru sprijinirea satului românesc şi implicit a turismului. Aceasta trebuie să înceapă cu sprijin financiar pentru creşterea animalelor, a apiculturii, şi alte măsuri pe care românul le cunoaşte de mii de ani. Această idee mă frământă de mulți ani, aproape de când eram copil, probabil fiind fascinat de "noțiunea cuvântului de primar" în mica localitate "Cârceni" din Oltenia unde m-am născut. În această localitate, ca de altfel în toate localitățile din Nordul olteniei şi chiar din toate localitățile cu vechi tradiții din "Marea Dacie" numită mai târziu România, exista un deosebit respect pentru cel care îi "păstorea" la bine şi la rău. Primarul unei localități trebuie să fie pentru cetățeni un adevărat părinte atât pentru copilul din faşă, cât şi pentru cetățeanul cu barbă albă. El trebuie să aibă unele calități deosebit de importante atât intelectuale cât şi psihice, să fie un bun pedagog, un bun comunicator, un foarte bun sfătuitor. Primarul trebuie să se confunde cu interesele tuturor cetățenilor. El nu trebuie să fie un hapsân, sau un acaparator de bunuri. El trebuie să fie un bun gospodar, un om curat fizic şi sufletesc, el trebuie să fie ca un duhovnic ortodox, iar calitățile necesare primarului ar putea fi exprimate prin cuvântul "superlativ omenesc". Sigur că primarul trebuie să fie un om bogat, dar nu trebuie să facă mare dicrepanță între cel mai sărac şi cel înstărit. El are datoria ca prin exemplul personal şi prin sprijin material atât din partea Primăriei cât şi din partea autorităților, să încerce "să-i tragă înainte" şi pe puturoşi şi pe delăsători, să aibă cuvinte frumoase şi pentru cei care au dat în patima beției, a micilor furtişaguri sau a micilor înşelătorii. Primarul trebuie să fie dârz şi necruțător cu cei care încalcă grosolan legea şi nu țin cont de interesele colectivității. Primarul trebuie să fie ferm cu autoritățile statului şi să facă tot ceea ce este posibil să obțină de la stat toate drepturile posibile conform legilor în vigoare. Primarul trebuie să se ocupe de cetățeni încă de la naştere, iubind copiii şi străduindu-se să-i asigure şcolii condiții legale de desfăşurare a activității, să-i stimeze pe învățători şi profesori, iar din şcoală să constituie o preocupare permanentă a acestuia. Alături de preot, primarul este "duhovnicul" tuturor cetățenilor pe care să-i înțeleagă în toate problemele lor, găsind un cuvânt de bine sau de duh pentru fiecare. Primarul trebuie să se preocupe de sprijinirea Bisericii Ortodxe în primul rând, pentru că aceasta a avut o contribuție esențială de păstrare a identității naționale a țării. Biserica pentru primar trebuie să constituie piatra de temelie pentru păstrarea identității naționale a obiceiurilor care vor păstra pentru veşnicie pe aceste meleaguri româneşti a celor care s-au născut aici. Aceasta trebuie să fie personalitatea primarului unei localități şi probabil că spațiul nu ne permite să dezbatem în filele unei cărți importanța acestuia. De aceea, am considerat necesar "apariția acestei cărți" care reprezintă un omagiu şi respect către "instituția primarului de localitate". Drept urmare, cetățenii trebuie să-şi cunoască primarul aşa cum este el, cu bunele şi relele lui, pentru că doar aşa ei probabil îl vor alege atunci când va veni timpul să-i dea votul în cunoştință de cauză. Avem convingerea că un primar nu reprezintă ideologia unui partid sau interesele acestuia. Primarul trebuie să reprezinte interesele în primul rând ale cetățenilor şi doar interesele statului când este vorba de apărarea națională şi plata impozitelor către stat. În rest, primarul nu trebuie să fie un "acar păun" prin care statul să "spele rufele murdare" emițând "legi murdare" care să apere unele interese mărunte. Colectivitatea localităților trebuie să reprezinte fiecare "un mic stat" iar la conducerea lui trebuie să fie primarul. În interiorul acestei cărți, unde am selectat câteva personalități ale unor primari, sunt prezentate portretul acestora dar şi unele realizări în funcție de posibilitățile localității. Cartea va apare în mai multe volume, unde vom selecta unii primari care au ceva de spus datorită mandatelor pe care cetățenii i le-au acordat în decursul anilor şi care dovedesc prin multiplicarea lor, că au avut încredere în modul în care i-au condus.

(CONTINUARE ÎN VOLUMUL URMĂTOR)

Ştirea importantă a zilei

KLAUS IOHANNIS A PIERDUT CASA LUATĂ PRIN UZ DE FALS ŞI TREBUIE SĂ DEA STATULUI 320.000 DE EURO

După ce a pierdut definitiv casa din Sibiu, închiriată de ani de zile băncii Reifeissen Bank, Klaus Iohannis nu va mai rosti cuvîntul corupţie nici măcar în forma lui germană: ***KORRUPTION***! Preşedintele a devenit astfel frate de cruce cu toţi cei pe care-i poftea să plece din politică la simpla bănuială că s-au spurcat la bani murdari. Cazul imobilului din Sibiu, strada N. Bălcescu nr. 29 este binecunoscut din excepţionalele anchete realizate fie de „Rise Project" sau „Justiţiarul". Acest imobil are o poveste încîlcită în care apare iniţial Carmen Iohannis şi mama ei, apoi Klaus Iohannis, un secretar de primărie, un notar etc. Procesul a durat vreo 14 ani, însă acum este la final, după ce ieri sentinţa Tribunalului Braşov a rămas definitvă şi la Curtea de Apel. Iată cum suna sentinţa pronunţată anul trecut, devenită acum definitivă, înainte ca Iohannis să devină Preşedinte: Rise Project a realizat o schemă a caselor familiei Iohannis, din care rezultă că din suma de 320.000 de euro încasată drept chirie de la Reiffeisen Bank, familia Iohannis şi-a cumpărat alte trei imobile, salariile celor doi soţi nefiind suficiente pentru asemenea investiţie. Dacă se va aplica şi în cazul domnului Preşedinte executarea extinsă, va fi mare deranj. Iată schema Rise Project: Ceea ce vă prezentăm azi este un document oficial emis de Parchetul de pe lîngă Curtea de Apel Alba Iulia, mai exact ***Rechizitoriul lui Liviu Munteanu***, care are nr. ***66/P/2001*** şi a rezultat chiar din Dosarul casei pe care acum a pierdut-o familia Iohannis! Acesta a falsificat documentele de moştenitori, astfel încît printr-o suveică foarte complicată, la capătul acesteia ***beneficiar a fost pînă ieri însuşi Klaus Iohannis***! Liviu Munteanu a fost *„condamnat"* pentru fals în acte publice la 1an şi jumătate cu suspendare. N-are importanţă însă personajul. Să privim însă cu atenţie cîteva file din acest Rechizitoriu, mai exact două pagini în care este menţionat numele actualului preşedinte al României Klaus Iohannis: ***Prima filă*** a Rechizitorului dovedeşte existenţa unui dosar penal în care inculpat era Liviu Munteanu, secretarul Primăriei Porumbacu. Pe ***fila2*** de mai sus afăm că *„învinuitul"* Munteanu *„a consemnat în mod eronat... că moştenitorii defunctei Ghenea Maria, decedată la 09.07.1962 sunt Ghenea Eliseu, Bastea Ioan,* ***LAZURCA GEORGETA*** *şi* ***JOHANNIS CARMEN****, iar moştenitorii lui Ghena Eliseu sunt Bastea Ioan,* ***LAZURCA GEORGETA*** *şi* ***JOHANNIS CARMEN****"*! Aţi reţinut, desigur, că ***Lazurca Georgeta este mama lui Carmen Iohannis, deci soacra domnului preşedunte al României***! Pe ultima filă a Rechizitoriul întocmit de procurorul Ioan Mureşan, apare şi numele lui ***KLAUS IOHANNIS***, nu la *„părţi vătămate"*, nici la *„martori"*, nici la *„scoaterea de sub urmărirea penală"*, nici la *„neînceperea urmăririi penale"*, ci la capitolul ***„DISJUNGEREA CAUZEI"***! Să citim: *„Disjungerea cauzei în ceea ce-i priveşte pe numiţii Mărginean Romul,* ***LAZURCA GEORGETA, JOHANNIS CARMEN, JOHANNIS KLAUS****... şi trimiterea ei la Parchetul de pe lîngă Judecătoria Sibiu* ***PENTRU EFECTUAREA CERCETĂRILOR PENALE*** *necesare soluţionării cauzei sub aspectul* ***SĂVÎRŞIRII INFRACŢIUNILOR*** *prevăzute de art 260, rap la art 289 şi 291 C. pen"*! Ce avem noi aici? Procurorul disjunge cauza pentru cîteva persoane, între care şi cei din familia Iohannis, aceştia urmînd să fie anchetaţi separat pentru ***mărturie mincinoasă, fals în înscrisuri*** şi ***uz de fals***. E un semn de întrebare în legătură cu această disjungere, căci toate aceste fapte au legătură cu acuzaţiile aduse secretarului Liviu Munteanu, ori despărţirea acuzaţiilor pare a avea rostul de a îndepărta INTERESUL celor care au solicitat un document fals de operaţiunea de falsificare care se făcea ÎN VEDEREA dobîndirii unui folos material de către familia Iohannis! Dar să vedem ce spun acele articole din Vechiul Cod penal pentru care procurorul propune anchetarea familiei Iohannis: Habar nu avem cum s-a soluţionat acest dosar disjuns din cel în care a fost condamnat Liviu Munteanu, căci orice tînăr jurist se poate întreba: oare acest Liviu Munteanu, fără să fi avut un interes personal, ***de ce a falsificat documentele prin care Klaus Iohannis, soţia şi soacra sa au dobîndit o moştenire ilegală?*** Le-a falsificat şi ***le-a aruncat în curtea familiei Iohannis sau familia Iohannis le-a solicitat***, deşi, cum s-a dovedit şi prin sentinţa de ieri, nu erau moştenitori? Şi dacă nu aveau dreptul la moştenire, ***de ce au solicitat documentele falsificate*** pentru a dobîndi imobilul? Articolul 261 din Vechiul Cod Penal, ***„Uzul de fals"*** spune explicit că se pedepseşte ***„folosirea unui înscris oficial sub semnătură privat, cunoscînd că este fals"***, ori chiar derularea procesului dovedeşte că acel înscris A FOST FALS, din moment ce autorul falsului a şi fost condamnat, ***situaţie pe care o cunoşteau şi cei din familia Iohannis, din moment ce au continuat procesul***! Dar, nu analizăm acum cum a fost finalizat dosarul penal, acesta fiind de competenţa procurorilor care ar trebui acum, cînd s-a dat sentinţa definitivă, să ancheteze ***cine, cum şi de ce a folosit acele acte false***. Dar, privind ACUM aceste documente şi văzînd calitatea lui Klaus Iohannis din acest dosar, toate mesajele sale adresate către clasa politică, în care-i îndemna pe cei DOAR BĂNUIŢI de acte de corupţie să se retragă din toate funcţiile, ne punem întrebarea: ***din ce funcţii s-a retras Klaus Iohannis cînd era anchetat pentru uz de fals*** şi ce părere are acum despre situaţia în care s-a aflat şi chiar se mai află încă? Un răspuns al Preşedintelui este imperios necesar, mai ales după ce *„Strada"* mult iubită de domnia sa în această perioadă i-a oferit ocazia să aibă *„Guvernul Meu"* tocmai cu ajutorul sloganului ***„CORUPŢIA UCIDE!"***. Altfel, va rămîne suspiciunea că a trecut pe partea cealaltă, acolo unde stau cei pe care chiar Preşedintele îi arăta cu degetul pînă acum. Nu de alta, dar şi Traian Băsescu tuna şi fulgera împotriva corupţilor, iar la terminarea mandatului am aflat că familia lui făcea tot felul de matrapazlîcuri pentru a obţine foloase materiale. Şi nu trebuie uitat faptul că, potrivit Declaraţiilor sale de avere, ***Iohannis a încasat drept chirie din imobilul care acum i-a fost luat suma de 320.000 euro care se cuvenea Statului***, acesta fiind adevăratul proprietar. Suma aceasta trebuie înapoiată statului imediat, fără alte proceduri, căci Klaus Iohannis nu este acum un cetăţean de rînd, ci chiar Preşedintele ţării, deci un exemplu pentru întreaga societate.

SURSA: ZIARUL COTIDIANUL

DEMONSTRAŢIILE TINERILOR ANARHIŞTI „CUMUNARZI" DE LA BUCUREŞTI

Planul preşedintelui Iohannis privind „puterea absolută" în statul român a fost „lucrată" încă de la începutul anului 2015, care avea la bază înlăturarea premierului Ponta, a dezmembrării coaliţiei majoritare din Parlament şi aducerea la îndeplinire a planului anti-constituţional „Guvernul meu". Pentru că partidul din care provenea preşedintele de 25 de ani nu avea un crez politic bine determinat, a început „diversiunile politice". Acestă diversiune s-a consolidat prin slăbirea autorităţii ministrului de interne Gabriel Oprea care era şi vice-premierul cu siguranţa naţională, având în subordine poliţia, pompierii şi jandarmii. Preşedintelui nu-i rămânea decât două instituţii importante: SRI-ul şi DNA-ul. Pe acestea preşedintele le-a folosit din plin având girul atât de la Washington, Berlin cât şi de la Bruxelle. Gabriel Oprea în calitatea sa de „preşedinte al partidului Balama" a fost repede învins atunci când un poliţist nepriceput a căzut de pe motocicletă, pierzându-şi viaţa. Ce legătură o avea şeful dacă subordonatul nu este pregătit, probabil este o altă problemă. În schimb preşedintele a folosit-o în favoarea sa şi a partidului. Bicefala conducere a PNL-ului în fruntea căreia se afla „umbra" Brătienilor, a uzitat de orice mijloc pentru a trage foloase politice. Oprea a fost aproape obligat să-şi de demisia. A urmat drama de la clubul Colectiv pe care preşedintele a folosit-o excesiv de mult încercând prin moartea celor 60 de victime să îl determine pe premier să-şi dea demisia ca urmare a demonstraţiei de peste 30.000 de persoane manipulate. Acestea s-au văzut „de la o poştă" că nu aveau niciun crez politic decât acela de a-i cânta în strună preşedintelui. Prin demisia sa, premierul Ponta a dovedit că nu este un om Politic matur. Urmarea firească, încălcarea gravă a Constituţiei prin numirea unui premier şi a unui guvern aşa cum şi-a dorit preşedintele şi conducerea de la Bruxelle.

Dacă ne uităm la compoziţia conducerii UE, putem cu certitudine să spunem că ea reprezintă voiţa guvernului de la Berlin. Acesta pentru că cei doi preşedinţi de la Bruxelle au afinităţi şi legături de sânge cu Germania. Mai mult decât atât, putem spune că în ultimii 100 de ani, Germania doreşte să ne plătească nişte poliţe nouă românilor pentru faptul că nu ne-au învins în 1916-1918, nu ne-au învins nici în 1941-1945. Mai mult decât atât, chiar la baza culturii româneşti, cei care mai cunoaştem ceva istorie, a stat „cultura slavă" prin alfabetul chirilic, venit nu de la Moscova ci de la ucraineni. Sigur că despre aceste întâmplări probabil că istoria le va desluşi. Cert este că România în prezent se află în pragul dezmembrării ca naţiune. Că este adevărat o dovedeşte întărirea minorităţii maghiare în cele două judeţe din Transilvania dar şi faptul că în prezent Transilvania, prin personalităţile sale, conduce România de la Bucureşti. Amintim grupul de la Cluj al PSD, care în prezent are în guvernul tehnocrat un reprezentant important iar însăşi premierul este ardelean şi probabil că este o corcitură între unguri şi români. Zvonurile de o gravitate nemai întâlnite cu privire la dezmembrarea ţării trebuie să dea de gândit românilor de pretutindeni dar şi guvernelor de pe mapamond cu care România a întreţinut relaţii cordiale în decursul secolelor. Acum de 1 Decembrie, preşedintele căruia noi îi spunem Kaiser, datorită măsurilor dictatoriale promulgate în ultima perioadă de timp a demonstrat fără echivoc că nu are niciun fel de respect faţă de România şi faţă de români. Faptul că a considerat mai important pentru ţară că au murit tragic 60 de peroane la clubul Colectiv, neparticipând nici la şedinţa solemnă de la Parlament care omagia „Ziua Independenţei Naţionale" şi nici la organizarea recepţiei la Palatul Cotroceni privind ziua de 1 Decembrie. Acest lucru dovedeşte cu prisosinţă că Domnul Preşedinte Iohannis stă cu un picior în Sibiu unde stă soţia, cu un picior în Germania unde s-au stabilit părinţii imediat după 1990, iar „ouale de aur", le depune la Bruxelle în favoarea marilor puteri europene şi în defavoarea românilor şi a României. Mişcările anarhice din ultimele zile întăresc cele spuse mai sus. Drept urmare, românii de la „vlădică până la opincă" trebuie să se opună paşnic iar mijloacele media să prezinte corect starea naţiunii. Acesta pentru că în următoarea etapă preşedintele Iohannis se va ocupa, aşa cum spunea de „presa românească". Jurnaliştii care nu îi vor cânta osanale, vor avea de suferit. Primul post obedient în ultimul an este Realitatea TV unde se pare că Cosmin Guşe va avea ceva probleme împreună cu fosta preşedintă a Partidului PIN. Până atunci să auzim numai de bine.

DUMITRU CÂRCENI

TRĂDAREA LUI DRAGNEA. SAU CUM ÎNCEARCĂ SĂ-ŞI SCAPE PIELEA

Încercarea de a pune mâna pe puterea totală în România a preşedintelui Iohannis a avut la bază „şantajul". Având girul autorităţilor de la Bruxelle care doreşte ca România să devină „o provincie" UE şi nu o ţară, domnul preşedinte şi-a început politica de şantaj încălcând grav Constituţia datorită faptului că întreaga activitate a sa este pusă în slujba „supunerii totale" a celorlalte puteri în stat. Primul „luat la ochi" a fost premierul care timp de 1 an de zile a fost ţinta atacurilor nejustificate a instituţiei prezidenţiale. În acelaşi timp a început „asaltul"privind distrugerea stângii româneşti şi implicit a capitalismului românesc. Printre cei care erau pe tapetul preşedintelui, se număra şi al 2-lea om în stat după preşedintele Ponta, respectiv Liviu Dragnea care deţinea şi funcţia de vice-prim ministru. Bazându-se pe puternica forţă de coerciţie reprezentată de DNA, acesta i-a găsit „nod în papură" lui Liviu Dragnea care a organizat referendumul privind demiterea preşedintelui Băsescu. Liviu Dragnera s-a ales cu o condamnare cu suspendare. Urmarea firească a fost contestarea hotărârii din prima instanţă iar „sabia lui Damocles", deasupra capului lui Dragnea l-a determinat pe acesta, pentru a scăpa de puşcărie, să trădeze partidul şi să accepte necondiţionat fapte politice grave. Aceasta în condiţiile când, din punct de vedere economic, şi Dragnea era catalogat ca un „Baron local de Teleorman". Evenimentele anarhice care au avut loc în Bucureşti si în multe oraşe din ţară, l-au determinat pe premierul Ponta să demisioneze în mod nejustificat. Dragnea a ajuns în fruntea PSD în mod „dolosiv" şi beneficiind de degringolada arestărilor din rândul conducerii PSD, probabil a cedat presiunilor preşedintelui, pentru subordonarea PSD-ului intereselor prezidenţiale: „Vreau Guvernul meu", „Vreau Partidul meu la guvernare" şi alte dorinţe anti-constituţionale ale preşedintelui. De frica DNA, Dragnea a dat PSD-ul pe mâna preşedintelui, lucru constatat public atunci când a acceptat încălcarea prevederilor constituţionale cu privire la nominalizarea unui premier şi acceptarea unui premier anti-constituţional stabilit de la Bruxelle precum şi a miniştrilor nominalizaţi tot de la „înalta poartă de la Bruxelle".Prin această activitate, Liviu Dragnea a dovedit că nu este un om de stat. Că interesele personale sunt deasupra intereselor partidului iar drept urmare, suntem convinşi că preşedintele, prin DNA la apelul făcut de către Dragnea, va pierde procesul şi va fi condamnat.

